

Στις άλλες σελίδες

- ΠΟΛΩΝΙΑ: ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ
- ΤΟΥΡΚΙΑ: ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ
- ΕΡΓΑΤΙΚΑ: ΒΑΛΙΤΣΟΠΟΙΪΑ, ΜΙΑ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ—ΒΑΣΕΙΣ—«ΒΑΝΟΡΑ»
- ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
- ΓΙΑ ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Οργιο διαγραφών

ΔΙΑΛΥΟΥΝ ΤΗΝ ΕΔΕΚ

Δυο ακόμα αναπληρωματικά μέλη της Κεντρικής Επιτροπής της ΕΔΕΚ διαγράφηκαν από το κόμμα με την «κατηγορία» ότι υποστηρίζουν την «Σοσιαλιστική Εκφραση». Έτσι στη Λευκωσία η Επαρχιακή Επιτροπή διέγραψε τον σύντροφο Κώστα Χαραλαμπίδη με την «κατηγορία» ότι συμμετέσχε στην έκδοση της εφημερίδας, ενώ στην Πάφο η Επαρχιακή Επιτροπή, με τη νέα πλαστή σύνθεση της, διέγραψε τον Επαρχιακό Οργανωτικό Γραμματέα, σύντροφο Τάκη Γεωργιάδη, στερώντας του ακόμα και το δικαίωμα να εφεσιβάλλει την απόφαση στην Επαρχιακή Συνδιάσκεψη!

Οι δυο νέες διαγραφές αποτελούν μια νέα καμπή στη θλιβερή προσπάθεια της κομματικής γραφειοκρατίας να ξεριζώσει το μαρξισμό από το κόμμα. Ο χοντροκομμένος και αντικαταστατικός τρόπος με τον οποίο έγιναν οι διαγραφές δείχνει ξεκάθαρα πως αποτελούν πράξη υστερικής απελπισίας μπροστά στην αδυναμία της κομματικής ηγεσίας να καταπνίξει την αντίδραση της βάσης για τον καιροσκοπισμό και τις αυθαιρεσίες της.

Ο σ. Κώστας Χαραλαμπίδης ήταν στέλεχος της ΕΔΕΚ από τα πρώτα βήματα του κόμματος. Πρωτοστάτησε μαζί με άλλους συντρόφους στην οργάνωση της Σ.Ν.ΕΔΕΝ και υπήρξε μέλος της πρώτης συντακτικής ομάδας της «Σ.Ε.» το 1973. Μετα το πραξικόπημα και την εισβολή έπαιξε σημαντικό ρόλο στην αναδιοργάνωση του κόμματος και της Νεολαίας και δημιούργησε τη «Λαϊκή Σκηνή» μια πρωτοποριακή θεατρική κίνηση με πλούσια δράση τόσο στη Κύπρο όσο και στο εξωτερικό. Στο Γ' Συνέδριο του κόμματος παρα τη λαοπλογία εναντίον του και τη συνωμοσία της γραφειοκρατίας εκλέχτηκε πρώτος επιλαχών στην Κεντρική Επιτροπή και αποτελεί από τότε αναπληρωματικό της μέλος. Σαν τέτοιο μέλος η Ε.Ε. δεν είχε καμμία αρμοδιότητα να

τον «δικάσει» ή να τον διαγράψει από το κόμμα.

Βασικό στέλεχος του κόμματος από τα πρώτα βήματα ήταν και ο σ. Τ. Γεωργιάδης. Δούλεψε αρχικά στην Πάφο, όπου ήταν για ένα διάστημα Επαρχιακός Γραμματέας, και αργότερα στη Λεμεσό. Στο πραξικόπημα πολέμησε ενάντια στους φασίστες και μετά την παράδοση της Πάφου ανέβηκε στο βουνό μαζί με ένα μικρό αντάρτικο πυρήνα για να συνεχίσει τον αγώνα. Στην προηγούμενη Επαρχιακή Συνδιάσκεψη εκλέχτηκε στην Επαρχιακή Επιτροπή και θα εκλεγόταν Επαρχιακός Γραμματέας αν δεν επενέβαινε αντικαταστατικά η Κεντρική Ηγεσία που σαρφήστηκε την άποψη πως δεν είχε δικαίωμα να διεκδικήσει τη θέση γιατί δεν το ανέφερε στη συνδιάσκεψη! Επί πλέον κατηγορήθηκε πως αυτό «έθετε σε κίνδυνο την ενότητα του κόμματος» και ζητήθηκε η τιμωρία του. Το τότε ισοζύγιο δυνάμεων μέσα στο κόμμα δεν επέτρεψε κάτι τέτοιο και έτσι εκλέχτηκε Επαρχιακός Οργανωτικός Γραμματέας.

Ο Επαρχιακός Γραμματέας της Πάφου, με την κάλυψη και την βοήθεια της Κεντρικής ηγεσίας, και ιδιαίτερα του Κεντρικού Οργανωτικού Γραμματέα βουλευτή Δώρου Θεοδώρου έθεσε την Ε.Ε. σε αχρηστεία, μια και δεν διέθετε πλειοψηφία στο

Ο συν. Τάκης Γεωργιάδης
Δεύτερος από δεξιά

Ο συν. Κώστας Χαραλαμπίδης

σώμα, και από τότε δρούσε πάνω σε προσωπική βάση. Όμως με την Επαρχιακή Συνδιάσκεψη που ορίστηκε τον ερχόμενο Δεκέβρη τυχόν παρουσία του σ. Τάκη Γεωργιάδη θα περιέκλειε τον «κίνδυνο» συζήτησης των προβλημάτων της Οργάνωσης της Πάφου από τη βάση και αμφισβήτησης του δικαιώματος του Ε.Γ. να δρα αυθαίρετα. Ο Τ. Γεωργιάδης έπρεπε ν' αποκλειστεί από την Συνδιάσκεψη!

Δεν υπάρχει κανένας καταστατικός τρόπος να γίνει κάτι τέτοιο. Έτσι μπήκε σε εφαρμογή η πιο χοντροκομμένη μέχρι σήμερα διαδικασία καταπάτησης του καταστατικού. Πρώτα έπρεπε να ξεπεραστεί το πρόβλημα της έλλειψης πλειοψηφίας στην Ε.Ε. Με τη δικαιολογία της απουσίας από τρεις συνεδριάσεις της Ε.Ε. «ακαθαιρέθηκε» ένα μέλος της. Η πρόνοια του καταστατικού για τις απουσίες βρίσκεται στο Άρθρο 20 (Καθήκοντα και υποχρεώσεις μελών των Επιτροπών) και αναφέρει:

(α) Όλα τα μέλη των επιτροπών είναι υποχρεωμένα να
Συνέχεια στην 5η

Απο την κηδεία του Κουμή στη Σωτήρα

Χιλιάδες άτομα από τα γύρω χωριά, φίλοι, σύντροφοι κι εκπρόσωποι κομμάτων και οργανώσεων τίμησαν τον αδικημένο Ιάκωβο που προστέθηκε στα θύματα του φασισμού και της αντίδρασης μαζί με τους νεκρούς φοιτητές του πολυτεχνείου και του νεκρούς της αντίστασης στο χουντικό πραξικόπημα. Η «Σ. Εκφραση» αντιπροσωπεύτηκε στο τρισάγιο στη Φανερωμένη και στη κηδεία κι απηύθυνε μήνυμα καταδίκης της δολοφονίας και συμπαράστασης στην οικογένεια του Ιάκωβου.
(Για τη δολοφονία ευθύνεται η δεξιά, βλ. σελ. 8.)

ΠΟΛΩΝΙΑ: ΜΕΓΑΛΗ ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ

Προς μια υγιή εργατική δημοκρατία;

Η ΥΠΕΡΟΧΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

Απο την εποχή της ανατροπής του καπιταλισμού (1945) η Πολωνική οικονομία γνώρισε μια τεράστια άνοδο. Αύξηση της παραγωγής (13 φορές από τα επίπεδα του 1937) και του εθνικού εισοδήματος (7-8% το χρόνο μεταξύ 1951-72) καταπολέμηση της αμάθειας, ζηλευτα επίπεδα ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης κλπ κλπ.

Οι επιτυχίες της Πολωνικής οικονομίας - που συγκρίνονται πολύ ευνοϊκά με την ανάπτυξη των καπιταλιστικών χωρών - οφείλονται σχεδόν ολοκληρωτικά στον κεντρικό προγραμματισμό που βασίστηκε στην εθνικοποίηση του 80% των μέσων παραγωγής.

Η ανάπτυξη αυτή αποτελεί τρανή απόδειξη της υπεροχής του σοσιαλισμού σε σύγκριση με το χαώδες σύστημα της ιδιωτικής πρωτοβουλίας (καπιταλισμός). Η Πολωνία όμως ουδέποτε υπήρξε ένα υγιές εργατικό κράτος.

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Απο το 1945 εγκαθιδρύθηκε και στηρίχτηκε απο την Σοβιετική γραφειοκρατία μια κάστα απο φιλοσταλινικούς γραφειοκράτες που πήραν το κράτος και την οικονομία στα χέρια τους μαζεύοντας απεριόριστη δύναμη και πολλά ωφελήματα και προνόμια, εμποδίζοντας τη δημοκρατική διοίκηση της οικονομίας και του κράτους απο την εργατική τάξη σύμφωνα με το μοντέλο εργατικής δημοκρατίας που εφαρμόσε ο Λένιν και οι μπολσεβίκοι στα πρώτα χρόνια της Οχτωβριανής Επανάστασης πριν την επικράτηση του Στάλιν.

Οι αντιθέσεις εργατικής τάξης - γραφειοκρατίας έφεραν τις εξεγέρσεις του 1956, του 70 και του 76 με τις οποίες καταπιέστηκε η «Σ.Ε.» σε προηγούμενα φύλλα. Το 1956 η εξέγερση εξελίχτηκε σε Γενική Απεργία κατα την οποία δημιουργήθηκαν (αυθόρμητα απο τους εργάτες) εργατικά συμβούλια (Σοβιετ) παρόμοια με εκείνα της Ρωσικής Επανάστασης. (Μια άλλη μεγαλύτερη εξέγερση που προσέγγισε τα όρια επανάστασης είχαμε και στην Ουγγαρία το 1956 που οδήγησε στη γνωστή επέμβαση του Σοβιετικού στρατού).

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η εξέγερση του καλοκαιριού που συνεχίζεται μέχρι σήμερα - με μειωμένη ένταση μετα τις υποχωρήσεις της κυβέρνησης - έχει τις ρίζες της στη μεγάλη οι-

Η ανεξάρτητη εργατική συντεχνία «Αλληλεγγύη» κέρδισε στις 10 του Νοέμβρη μια μεγάλη νίκη με την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου της Πολωνίας να ανατρέψει τις αλλαγές που επέβαλε κατώτερο δικαστήριο της χώρας στο καταστατικό της συντεχνίας.

Οι αλλαγές αυτές αφορούσαν την ανεξαρτησία των συνδικάτων απο την επέμβαση του κράτους στη λειτουργία τους. Έτσι η πρώτη φάση της ιστορικής για την Ανατολική Ευρώπη εργατικής εξέγερσης του καλοκαιριού τέλειωσε με την αναγνώριση του ελεύθερου συνδικαλισμού ενώ ήδη η «Αλληλεγγύη» έχει εκμηδενίσει σε δύναμη και μαζικότητα τις συντεχνίες που ελέγχονται απο το κράτος και τη γραφειοκρατία του κομμουνιστικού κόμματος.

Η τεράστια δύναμη που αποκτά συνέχεια η «Αλληλεγγύη» μας επιτρέπει να μιλούμε ήδη για δυαδική εξουσία στην Πολωνία: απο τη μια βρίσκεται το κράτος που κυριαρχείται απο μια στρατιά αξιωματούχων γραφειοκρατών που έχουν αποξενωθεί κι απομονωθεί απο την εργατική τάξη κι απο την άλλη μια πρωτοφανής σε μαζικότητα και πανίσχυρη συντεχνία που προωθεί και κερδίζει κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά αιτήματα που κλονίζουν το γραφειοκρατικό σύστημα της Πολωνίας.

Αυτή η αβέβαιη κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί επ' αόριστο. Είναι αναπόφευκτο στο όχι πολυ μακρυνό μέλλον να καταλήξει είτε με την πολιτική κατοχύρωση των εργατικών διεκδικήσεων με την συντριβή των γραφειοκρατών και των κρατικών μηχανισμών που ελέγχουν και την επικράτηση μιας πραγματικής εργατικής δημοκρατίας είτε με τη συντριβή της δύναμης των ανεξάρτητων συνδικάτων και την επιβολή των κλασικών δομών που συναντούμε στις υπόλοιπες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης.

κονομική κρίση που μαστίζει την Πολωνία.

Η βιομηχανική παραγωγή αυξήθηκε μόνο κατά 2.8% κατά το 1979 (στόχος ήταν 5.8%) ενώ αναμένεται μηδεν ανάπτυξη φέτος.

Το εθνικό εισόδημα μειώθηκε κατά 2% το 1979 ενώ ο λαός ταλαιπωρείται για ώρες ολόκληρες περιμένοντας ουρα για εξασφάλιση κρέατος κι άλλων βασικών ειδών στα οποία υπάρχουν σοβαρές ελλείψεις.

Ο προοδευτικός ρόλος που έπαιξε η σχεδιοποίηση της οικονομίας - παρα τις γραφειοκρατικές παραμορφώσεις - έλαμψε κατά την περίοδο που η οικονομία ήταν πρωτόγονη, κυρίως αγροτική κι όταν κύρια επιδίωξη ήταν η δημιουργία βαρειας βιομηχανίας. Με την εκμοντέρνιση της Πολωνικής οικονομίας και την εκβιομηχάνιση το σκηνικό αλλάζει. Για να σπρωχτεί η οικονομία μπροστα χρειάζεται τον έλεγχο των εργατών. Μόνο με την ελεύθερη συζήτηση και τον δημοκρατικό έλεγχο μπορούν οι εργαζόμενοι ν' αποφασίσουν - με βάση τις πραγματικές ανάγκες - το ποσοστό του εθνικού πλούτου που πρέπει να κατανεμηθεί στις μηχανές, τα χτήρια, τα εργοστάσια απο τη μια και στην αγροτική οικονομία και τα καταναλωτικά αγαθά απο την άλλη.

Η κατευθείαν διαχείριση των εργασιασίων και της οικονομίας απο τους εργάτες ανεβάζει ακόμα την παραγωγικότητα και τα κίνητρα γενικά αυτών που παράγουν.

Αντίθετα η συντριπτική πλειοψηφία των εργατικών μαζών της Πολωνίας έχει αποξενωθεί (πράγμα που εξηγεί σ' ένα βαθμό την δημοτικότητα του καθολικισμού).

ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΑ

Ενας άλλος λόγος που η γραφειοκρατία που κυβερνά το κομμουνιστικό κόμμα και το Πολωνικό κράτος έχει καταντήσει εμπόδιο στην ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων είναι και η διαφθορά που υπάρχει και τα σκανδαλώδη προνόμια που απολαμβάνουν οι γραφειοκράτες σε βάρος της εργατικής τάξης και της οικονομίας.

Το παράδειγμα του Μασιέτ Σεπάνσκου (βλ. φύλλο 93) διευθυντή του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης που ζούσε σαν πολυεκατομμυριούχος για χρόνια (διέθετε ανάμεσα σ' άλλα 7 αυτοκίνητα, 2 αεροπλάνα, ελικόπτερο, γιωτ, αξίας £1 εκατομμυρίου, εξοχικές βίλλες στη Κέννα, κρεβάτι αξίας £48,000 κλπ κλπ) με την ανοχή των αρχών είναι μόνο ένα μικρο δείγμα των προνομίων και της διαφθορας που υπάρχει ανάμεσα στις χιλιάδες των ανώτερων λειτουργών της κυβέρνησης, του κρατικού μηχανισμού και του κομμουνιστικού κόμματος. Οι μαυραγορίτες κατακλύζουν την αγορά και ξεζουμίζουν τους πολωνούς εργάτες. Ο μαυραγοριτισμός στην αγορά ξένου συναλλάγματος είναι καθημερινά και πλατεια διαδόμενη ασχολία.

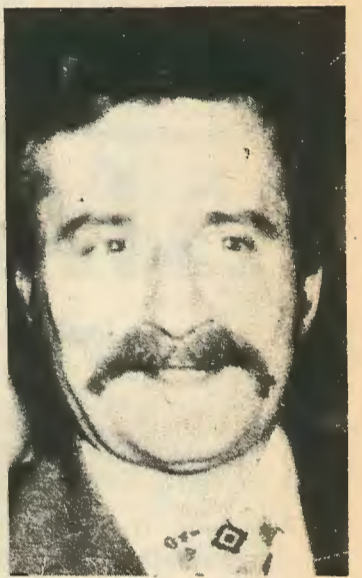
Τα μέσα και το ρουσφέτι είναι στην ημερίσια διάταξη, στην εκπαίδευση, την ιατρική περίθαλψη, στην εξυπηρέτηση των κρατικών οργάνων. Το πέσιμο του ηθικού και ο αποπροσανατολισμός των πολωνικών μαζών έχει φτάσει σε απελπιστικά όρια. Ο αλκοολισμός είναι ένα τραγικό φαινόμενο που επηρεάζει εκατομμύρια. Το να συναντήσεις αναισθητους μεθυσμένους εργάτες τη νύχτα στη μέση του δρόμου δεν είναι ασυνήθιστο φαινόμενο.

ΜΑΖΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Όλα αυτά εξηγουν την μαζικότητα της εργατικής εξέγερσης και τη δημοτικότητα της «Αλληλεγγύης».

Εξτος απο τις ανακατατάξεις, παραιτήσεις κι αντικαταστάσεις στην κυβέρνηση και το κομμουνιστικό κόμμα η γραφειοκρατία βρήκε ένα άλλο τρόπο να κατευνάσει τις οργισμένες μάζες χτυπώντας επιδεικτικά τα πιο ακραία παραδείγματα διαφθορας και καταχρήσεων - όπως την περίπτωση του Σεπάνσκου -. Έτσι ενδυναμώνει το «Ανώτατο Συμβούλιο Ελέγχου» και αναθέτει τη διοίκηση του στο «σκληρο» στρατηγό Μότσκάρ. Η γραφειοκρατία όμως είναι σίγουρο πως δεν μπορεί να προχωρήσει στην ολοκληρωτική εξάρθρωση των προνομίων και της διαφθορας γιατί τα προνόμια είναι η βάση της παντοδυναμίας τους και της φύσης του συστήματός τους.

Αντιμέτωπη λοιπον με την ανερχόμενη δύναμη της «Αλληλεγγύης» θα προσπα-

Ο Λεχ Βαλέσα, ηγέτης της «Αλληλεγγύης»

θήσει να εξαγοράσει ή και να διασπάσει την ανώτερη ηγεσία των συντεχνιών για να τους αφαιρέσει την αποτελεσματικότητα και το δυναμισμό που σήμερα διαθέτουν σε αφθονία.

Εν τω μεταξύ η «Αλληλεγγύη» οργανώνει συνεχώς και νέα εργοστάσια και προγραμματίζει συντεχνιακές εκλογές σ' όλη την χώρα. Ακόμα απαιτεί απο την κυβέρνηση το δικαίωμα και των αγροτών να δημιουργήσουν τη δική τους συντεχνία μια διεργασία που άρχισε ήδη να υλοποιείται ντε φάκτο.

Η έκταση της κοινωνικής εξέγερσης παίρνει τέτοιες διαστάσεις που κάνουν την στρατιωτική επέμβαση της Σοβιετικής Ενωσης και του Πολωνικού στρατού πολυ αμφίβολη γιατί μπορεί να προκαλέσει γενικότερη επαναστατική έκρηξη.

Η κατάσταση όμως δεν μπορεί να παραμείνει στη σημερινή ασταθή ισορροπία για πολυ καιρο. Η οικονομική κρίση δεν μπορεί να ξεπεραστεί όσο οι γραφειοκρατικές δομές παραμένουν στην ουσία άθιχτες.

Αν δέχεται συμβιβασμούς σήμερα η Πολωνική και η Σοβιετική γραφειοκρατία είναι για να κερδίσουν χρόνο για να οργανώσουν την αντίδραση τους. Μετα την έξαρση των εργατών απο τις προσωρινές νίκες των συντεχνιών τους θα ακολουθήσει - εφ' όσον δεν λύνονται τα προβλήματα τους - ένα αναπόφευκτο πέσιμο ηθικού και μείωση της εμπιστοσύνης τους στις συντεχνίες. Αυτό θα είναι και το έναυσμα για την γραφειοκρατία να μπει στην επίθεση για να χτυπήσει τις ανεξάρτητες συντεχνίες και τις παραχωρήσεις που αναγκάζεται να δίνει στους εργάτες.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΡΑΣΗ

ΟΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ

Αν εξαιρέσουμε τις μακροχρόνιες συνομιλίες Ντενκτας-Κληρίδη της περιόδου πριν το πραξικόπημα-εισβολή ο νέος γύρος των συνομιλιών έχει σπάσει ήδη δυο φορές. Αυτό τον χρόνον - κι αυτό πέτυχε γιατί συναντιούνται τα «δύο μέρη» κάθε βδομάδα δίνουν προτάσεις κι έρχονται την άλλη βδομάδα να τις συζητήσουν ή να τις αποφύγουν - και της παντελούς έλλειψης ενδιαφέροντος από τον κόσμο για το τι γίνεται. Γιατί πολύ λίγοι πιστεύουν σήμερα ότι μπορεί να βγει οτιδήποτε ουσιαστικό απ' αυτές τις συνομιλίες. Από τη μια η ελληνοκυπριακή αστική τάξη της Κύπρου κάμνει μεν συνεχείς υποχωρήσεις αλλά δεν μπορεί και να δεχτεί τη ντε φάκτο διχοτόμηση της Κύπρου κι από την άλλη η Τουρκοκυπριακή αστική τάξη με σύμμαχο μια φασιστική Χούντα στην Τουρκία δεν έρχεται «να δώσει πίσω με μελάνι ο, τι πήρε με τα τάνκς».

Οι συνομιλίες αυτές γίνονται χωρίς τη συμμετοχή και χωρίς την υποστήριξη του εργατικού κινήματος της Κύπρου Ε-Κυπριακού και Τ-Κυπριακού. Γι' αυτό θ' αποτύχουν ή κι αν ακόμα καταλήξουν δεν θ' αξίζουν το χαρτί στο οποίο θα μουν οι υπογραφές των αστών.

Η Ε-Κυπριακή και Τ-Κυπριακή εργατική τάξη κάποτε θα συνομιλήσουν. Θα συνομιλήσουν συναδερφικά και συντροφικά όταν θα έχουν επιβληθεί πάνω στις αστικές τάξεις των δυο κοινοτήτων η διακυβέρνηση κι οι ενέργειες των οποίων οδηγούν στο σημερινό διαχωρισμό. Θα συνομιλήσουν όταν αφού σπρωχτούν από τις οικονομικές κοινωνικές και πολιτικές αντικειμενικές συνθήκες στην Κύπρο και παγκόσμια σ' ένα κοινο αντιϊμπεριαλιστικό αντικαπιταλιστικό μέτωπο αγώνα, θα έχουν συντρίψει τις κοινωνικοοικονομικές δομές που θέλουν να κρατούν δυο μικρές κοινότητες σ' ένα μικρο νησάκι χωρισμένες σε μια περίοδο που κραυγάζει για ενότητα σε κλίμακα ολόκληρης της υφής.

ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ - ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΑΓΕΦΥΡΩΤΑ ΧΑΣΜΑΤΑ

Την αναστολή της «αυτόματης» (που είδαν την αυτόματη;) «συνδέσεως μισθών και ημερομισθίων στον τιμαριθμικό δίκτυο» απαιτούν οι εργοδότες κι απειλούν πάλι με ανεργία και οικονομική καταστροφή. (Ομιλία Σολομίδα στα 20χρονα της ΟΕΚΒ. Να μας ζήσουν!).

Η ΠΕΟ έχει άλλη γνώμη «Να εξαιρεθεί το τιμαριθμικό επίδομα από το φόρο εισοδήματος» γιατί «το επίδομα δίνεται για να διατηρείται η αγοραστική αξία του μισθού ή ημερομισθίου σ' ένα ορισμένο επίπεδο» (ομιλία Ζιαρτίδη στο ραδιόφωνο).

Κι η ΠΑΣΥΔΥ έχει την ίδια άποψη: «να τερματιστεί η φορολογία του τιμαριθμικού γιατί το επίδομα αυτό παρέχεται στους εργαζόμενους για την αποκατάσταση της αγοραστικής ικανότητας των απολαβών τους λόγω του συνεχούς αυξανόμενου πληθωρισμού». (Υπόμνημα ΠΑΣΥΔΥ προς Υπουργό Οικονομικών).

Το θέμα είναι ξεκάθαρο: Δεν φτάνει που το καπιταλιστικό κοινωνικό σύστημα (το χαϊδεμένο παιδί των εργοδοτών) πληττεί με τον πληθωρισμό κι άλλωπως τους μισθούς - που είναι η μόνη πηγή εισοδήματος για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων - θέλουν τώρα να μας φαν κι αυτό το τιμαριθμικό που όπως είναι σήμερα δεν ισορροπεί την κατάσταση (δεν αντικαθιστά την αγοραστική δύναμη του μισθού) όπως πολύ σωστά υποστηρίζουν ΠΕΟ και ΣΕΚ.

Οι καπιταλιστές της Κύπρου έχουν πολύ θράσος και το αποδεικνύουν μέρα παρα μέρα. Συνήθισαν οι γιορτάριδες στα ψηλα κέρδη και τους κακοφαίνεται μόλις απειληθούν έστω σ' ένα μικρο μέρος τους.

Θα λέγαμε πως οι εργοδότες της Κύπρου είναι από τους πιο θρασεύς στον κόσμο.

Έτσι μας ξενίζει πολύ η δήλωση του κ. Ζιαρτίδη (Γ.Γ. της ΠΕΟ) στα 20χρονα της ΟΕΚΒ: «Δεν παίρνω πίσω το λόγο-μου ότι οι εργοδότες της Κύπρου είναι από τους πιο προοδευτικούς στον κόσμο!!»

Μεταξύ των εργοδοτών και των συντεχνιών των εργαζομένων της Κύπρου υπάρχουν αγεφύρωτα χάσματα. Αποσύνδεση τιμαριθμικού από φόρο εισοδήματος ζητούν οι εργαζόμενοι; Αποσύνδεση τιμαριθμικού από το μισθο απαντούν οι εργοδότες! Αυξήσεις θέλουν οι εργάτες για τα βολέψουν; Πάγωμα μισθών απαντούν οι εργοδότες για να τη βολέψουν!

Που είδε την προοδευτικότητα ο κος Ζιαρτίδης; Η δήλωση του είναι τουλάχιστον ατυχής και σαν δήλωση και σαν στάση ηγετη σε μια περίοδο που οι εργοδότες τρίζουν τα δόντια.

Ίσως γι' αυτό η «Χαραυγή» να λογόκρινε αυτή τη δήλωση από το ρεπορτάζ της για την εκδήλωση («Χαραυγή» 26 Νοεμβρίου, εργοδοτική επίθεση κατά των εργαζομένων).

Όπως και να χει το πράγμα η απάντηση στην άγρια επίθεση των εργοδοτών και του συστήματος τους πάνω στο βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων δεν είναι χαριτωμένες κολακειές και φιλικά χτυπήματα στην πλάτη αλλά ο δυναμικός ανένδοτος ταξικός αγώνας με κινητοποιήσεις κι απεργίες για να διαφυλαχτεί ένα αξιοπρεπο επίπεδο ζωής, γι' αυτούς που παράγουν τα αγαθά.

ΔΙΕΘΝΗ

ΤΟΥΡΚΙΑ: Το αριστερο κίνημα και οι προοπτικές του

Μια σύντομη ιστορική αναδρομή είναι απαραίτητη για να καταλάβουμε την σημερινή εξέλιξη της τουρκικής αριστεράς.

Το Τουρκικό Κομμουνιστικό Κόμμα αναπτύχθηκε με βάση τα Ευρωπαϊκά Κομμουνιστικά κινήματα στις αρχές της δεκαετίας του 1920. Το 1925 με την απαγόρευση από τον Ατατούρκ του Τουρκικού Σοσιαλιστικού Κόμματος Εργατών και Αγροτών που αποτελούσε και προκάλυψε για την δράση των τουρκικών κομμουνιστών το μικρο Κ.Κ.Τ. πέρασε στην παρανομία. Μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο δεν κατόρθωσε η Αριστερά να προχωρήσει στην οργάνωση νόμιμων κομμάτων της και το κομμουνιστικό κίνημα εξακολουθούσε να εκφράζεται από ένα κόμμα παράνομο με βάση του την Ανατολική Ευρώπη. Μέχρι το 1960 ο ψυχρός πόλεμος και οι μεταπολεμικές ανακατατάξεις στην Ευρώπη σκλήρυναν ακόμα περισσότερο την στάση του τουρκικού καθεστώτος απέναντι στο εργατικό κίνημα.

Στην δεκαετία του 1960 με το νέο σύνταγμα των τουρκών αξιωματικών που είχαν ανατρέψει το Μεντερές ένα πιο ευνοϊκό κλίμα δημιουργήθηκε για την ανάπτυξη αριστερών κομμάτων. Η ένταση του ψυχρού πολέμου είχε ξεθυμάνει τότε και εδραιωνόταν η ειρηνική συνύπαρξη. Επίσης οι στρατιωτικοί και το μερίδιο της αστικής τάξης που αντιπροσώπευαν συνειδητά ενεδόρουν, κάτω από την αυστηρή παρακολούθηση τους, την «νομιμη» ύπαρξη της αριστεράς. Επικέντρο του κινήματος στην δεκαετία του 60 στάθηκε το Τουρκικό Κόμμα Εργασίας που ιδρύθηκε από μια μικρή ομάδα συνδικαλιστών το 1961. Στην ηγεσία του Κόμματος αυτού μπήκαν αντιιμπεριαλιστικά αλλά όχι μαρξιστικά στοιχεία. (Μετά το 1968 έγινε μαρξιστικό). Το 1965 παίρνει μέρος στις εκλογές, γεγονός που αναγκάζει το Λαϊκό Κόμμα (το Κεμαλικό μεταρρυθμιστικό κίνημα) να πάρει θέσεις κεντρο-αριστερές. Το Κόμμα Εργασίας παίρνει 3% ποσοστό σημαντικό, στέλνοντας 15 βουλευτές στο 450 μέλες Κοινοβούλιο. Παρα το ότι είχε ιδρυθεί από συνδικαλιστές αρχικά, το Κόμμα Εργασίας δεν κατάφερε να αναπτυχθεί στον συνδικαλιστικό τομέα. Η «Τουρκ-Ις» η κυριότερη συνδικαλιστική ομοσπονδία έχοντας επωφεληθεί από τις σχέσεις της με το Λαϊκό Κόμμα δεν ήθελε να παραβιάσει τους δεσμούς μαζί του.

Το 1967 διάφορα μικροσωματεία απαγορευμένα από την μετριοπαθή πολιτική της «Τουρκ-Ις» αποσπώνται και συγκροτούν την Συνομοσπονδία Επαναστατικών Εργατικών Σωματείων «Ντισκ» που τάσσεται στο πλευρο του Κόμματος Εργασίας.

Διαφωνίες μέσα στο Κόμμα Εργασίας μεταξύ της αριστεράς πτέρυγας και της ομάδας του ηγέτη Αμπάρ είχαν σαν αποτέλεσμα, μετά από τις εκλογές του 1969 όταν το Κόμμα Εργασίας έχασε 13 από τις 15 έδρες του στη βουλή την εκλογή σε πρόεδρο του κόμματος της Μπεχιτζε Μποραν. Το Κόμμα Εργασίας προσανατόλισε την πολιτική του προς το προλεταριάτο των πόλεων και τις μειονότητες της υπαίθρου (ιδιαίτερα τους Κοιρδούς) και σε μη νόμιμους τρόπους δράσης. Με τη δεύτερη επέμβαση το 1971 των στρατιωτικών το τουρκικό κατεστημένο δεν άργησε να θέσει το Κόμμα Εργασίας εκτός νόμου και να ρίξει τους ηγέτες του στις φυλάκες με μακρόχρονες ποινές.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1970 στην Τουρκία εμφανίζεται και το φαινόμενο που και σήμερα χαρακτηρίζει τη ζωή στην Τουρκία της πολιτικής βίας. Στο φοιτητικό κίνημα, που επωφεληθήκε από την αυτονομία που είχε αναγνωρισθεί στα πανεπιστήμια σχετικά με την πολιτική δραστηριότητα, αριστεροί φοιτητές συγκρούονταν με δεξιούς για την διατήρηση του ελέγχου τους τόσο στη παλιά Τουρκική Φοιτητική

Ενώση, όσο και στη νεώτερη Τουρκική Εθνική Φοιτητική Ομοσπονδία. Δεν τα κατάφεραν οι αριστεροί αλλά επικράτησαν στην μικρότερη Ομοσπονδία Λεσχών Διανοούμενων, μιας ομάδας συλλόγων φοιτητικών που είχαν ξεφυτρώσει στα μέσα της δεκαετίας του 1960 υπό την ηγεσία του Κόμματος Εργασίας. Το 1969 η ομοσπονδία αυτή αναδιοργανώνεται στην Επαναστατική Ομοσπονδία Νέων - «Ντεβ Γκέντς», - υπό τον έλεγχο επαναστατικών στοιχείων.

Από τις αριστερές ομάδες που ξεφυτρώσαν στην δεκαετία του 1970 ξεχωρίζει με τη δράση του ο Τουρκικός Απελευθερωτικός Στρατός που οργανώθηκε το 70. Κηρύσσει τον ένοπλο αγώνα σαν το μόνο δρόμο για την απόκτηση ανεξαρτησίας. Πίστευαν πως η επανάσταση θα άρχιζε από τις πόλεις αλλά ότι θα ξαπλωνόταν στην υπαίθρο. Ο Ντενιζ Γκεζμίζ ηγέτης της οργάνωσης μαζί με άλλους συντρόφους του πιάστηκε και καταδικάστηκε σε θάνατο το 1972. Το όνομα του λατρεύεται από την καινούργια γενιά αριστερών νέων σαν ένας από τους μάρτυρες της.

Το στρατιωτικό πραξικόπημα του 1971 μια μορφή αστικής αντίδρασης έναντι της εντεινόμενης ταξικής σύγκρουσης, όπως και σήμερα του 1980, διέλυσε κάθε στοιχείο πολιτικής δημοκρατίας και επέτρεψε της αριστεράς. Εκλείσαν ριζοσπαστικές εφημερίδες όπως την «Αύντινλικ» και συνέλαβαν καθητές, δημοσιογράφους και συνδικαλιστές. Φυλακίστηκε ολόκληρη η ηγεσία του κόμματος Εργασίας. Οι ομάδες των Γκεζμίζ και Τσαγιαν (Αύντινλικ) σιγα σιγα εξοντώνονταν από την ασφάλεια.

Η γενική παράλυση της δραστηριότητας της Αριστεράς στην Τουρκία έπειτα από τη στρατιωτική αντίδραση έδωσε την ευκαιρία στο εκτός Τουρκίας Κομμουνιστικό Κόμμα να αναπτύξει δική του δραστηριότητα ιδιαίτερα μεταξύ των Τούρκων εργατών του εξωτερικού. Το Κ.Κ.Τ διοχετεύει επαναστατικά φυλλάδια και μέσα στην Τουρκία και αρχίζει μετά το 1973 υπό την ηγεσία του Ισμαήλ Μπίλεν το φτιάξιμο κάποιου μηχανισμού εντός Τουρκίας. Εντούτοις με την άρση του στρατιωτικού νόμου το 1973 οι εκλογές έγιναν χωρίς καμία υποψήφια αριστερή πολιτική παράταξη και χωρίς καμία αισθητή προπαγάνδα της αριστεράς. Η αριστερά ψήφισε το Λαϊκό Κόμμα του Ετσεβίτ. Η «Ντισκ» παρα τους δεσμούς της με το Κόμμα Εργασίας είχε κατορθώσει να αποφύγει τους διωγμούς του 71-73 αποφεύγοντας ανοιχτές πολιτικές ενέργειες και προσφέροντας την υποστήριξη της στο Λαϊκό Κόμμα. Ακόμα και το Κομμουνιστικό Κόμμα ζήτησε από τους οπαδούς του να ψηφίσουν Λαϊκό Κόμμα αν και απόδωσαν.

Με την απομάκρυνση της στρατοκρατίας και τη συγκρότηση της Κυβερνήσεως Ετσεβίτ μια σειρά από κόμματα της Αριστεράς εμφανίζονται. Το Τουρκικό Σοσιαλιστικό Ερ-

γατικό Κόμμα από πρώην στελέχη του Κόμματος Εργασίας ήταν αντιιμπεριαλιστικό και καλούσε ολόκληρη την Αριστερά σε ενιαίο μέτωπο.

Συγκρούστηκε με το Κόμμα Εργασίας που επαναλειτούργησε το 1975, κατηγορώντας το για λαϊκισμό και συνδικαλιστική νοοτροπία. Δεν πήρε μέρος στις εκλογές του 77 εφόσον δεν μπόρεσε να δεθεί οργανωτικά. Το 1975 οργανώνεται το Κόμμα

των Εργατών με στόχο την «Εθνική δημοκρατική Επανάσταση» (Μιχρή Μπελλί). Άλλο κόμμα ήταν το Κόμμα της Σοσιαλιστικής Επανάστασης του Μεχμέτ Αλη Αϊμπάρ πρώην ηγέτη του Κόμματος Εργασίας. Ούτε αυτό το κόμμα μπόρεσε να κατεβεί στις εκλογές του 77. Φαίνεται ότι κανένα από αυτά τα κόμματα δεν κατάφερε να αντιμετωπίσει την κεντρο αριστερά πτέρυγα του Λαϊκού Κόμματος που διείσδυε ακρετα βαθεία στις γραμμές των αριστερών της Τουρκίας, για να μαζικοποιηθεί.

Στις γερουσιαστικές εκλογές του 1979, εάν τέτοιες εκλογές είναι ενδεικτικές η αριστερά δεν μπόρεσε να φτάσει το επίπεδο των επιτυχιών της λίγο πριν το 1970 εφόσον εξακολουθεί να είναι κατακερματισμένη. Φυσικά δεν πρόκειται για προσωπικές διαφορές αλλά για διαφορές απόψεων σε ζητήματα αρχών στρατηγικής και τακτικής. Ένα από τα ζητήματα αυτά είναι του ενιαίου μετώπου. Διαφορές πάνω σ' αυτό το θέμα διεσπασαν το Κ.Κ.Τ. σε εξωτερικούς και εσωτερικούς και δημιουργούν τεράστιες διαστάσεις μεταξύ των άλλων κομμάτων. Επίσης η διαμάχη των Μασόκων με όλες τις άλλες ομάδες της αριστεράς σε ότι αφορά την Σοβιετική Ενώση και τα γεγονότα του Αφγανισταν βαθαίνουν ακόμα περισσότερο τις διαφορές μεταξύ των διαφόρων κομμάτων και παρατάξεων της αριστεράς.

Ποιες λοιπόν είναι σήμερα οι προοπτικές του κινήματος στην Τουρκία; Με λίγα λόγια, πιστεύουμε ότι παρα το ότι το εργατικό κίνημα της Τουρκίας ακόμα να αποκτήσει μια ισχυρή μαρξιστική ηγεσία που να ενώνει μεγάλο μέρος της εργατικής τάξης και γύρω από την οποία θα συσπειρωθούν οι προοδευτικές δυνάμεις, η κοινωνική κρίση της Τουρκίας εντείνεται και αναπόφευκτα ακόμα και βραχυπρόθεσμα παρα το πραξικόπημα, το κίνημα θα δυναμώσει. (Και με ενδυνάμωση δεν εννοούμε κατ' ανάγκη κοινοβουλευτική δύναμη).

Το στρατιωτικό πραξικόπημα δεν κατάφερε και ούτε θα καταφέρει να δαμάσει τις κοινωνικές αντιφάσεις και αντιθέσεις της Τουρκικής Κοινωνίας. (Για το πραξικόπημα και τα αίτια του έχουμε αναφερθεί). Αυτές οι αντιθέσεις, που είναι πραγματικές και αντικειμενικές είναι που δίνουν την μαχητικότητα και το δυναμισμό στην εργατική τάξη της Τουρκίας, παρα το ότι το κίνημα ακόμα να αποκτήσει ουσιαστική ηγεσία.

Πεύκος

ΒΑΛΙΤΣΟΠΟΙΟΙ: Η ΝΙΚΗ ΤΟΥΣ ΝΙΚΗ ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Ελήξε η απεργία στα βαλιτσοποιία μετά την αποδοχή από την πλεβρα των εργοδοτών να ικανοποιήσουν σε σημαντικό βαθμό τα αιτήματα των απεργών.

Συνοπτικά αναφέρουμε πιο κάτω τι ζητούσαν και τι πήραν οι απεργοί.

ΖΗΤΟΥΣΑΝ:

1) ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΑ

Εργάτριες

Πρόσληψη:

1.7.80 £12.250 βασ.

1.7.81 12.750 βασ.

3 μήνο: 1.7.80 12.750 βασ.

1.7.81 13.250 βασ.

6 μήνο: 1.7.80 13.250 βασ.

1.7.81 13.750 βασ.

12 μήνο: 1.7.80 14.000 βασ.

1.7.81 14.500 βασ.

Εργάτες

Πρόσληψη:

1.7.80 19.500 βασ.

1.7.81 20.250 βασ.

3 μήνο: 1.7.80 20.250 βασ.

1.7.81 21.000 βασ.

6 μήνο: 1.7.80 21.000 βασ.

1.7.81 21.750 βασ.

12 μήνο: 1.7.80 22.000 βασ.

1.7.81 22.750 βασ.

2) ΕΤΗΣΙΕΣ

ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΙΣ

Ετήσιες προσαυξήσεις

1.7.1980 £3.250 βασ.

1.7.1981 2.250 βασ.

(χωρίς τιμάρημο)

3) ΕΤΗΣΙΕΣ ΑΔΕΙΕΣ:

15 μέρες τον χρόνο

4) ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΟ

ΙΑΤΡΕΙΟ:

Η συνεισφορά του εργοδότη και των εργατών θα είναι £0.200 και θα παραχωρούνται ένσημα £0.400.

5) ΦΙΛΟΔΩΡΗΜΑ:

Εργατικό Προσωπικό

1980 3 βδομάδες

1981 4 βδομάδες

6) ΑΔΕΙΑ ΤΟΚΕΤΟΥ:

Ενα μήνα με τις μισές απολαβές ΚΕΡΑΙΩΣΑΝ

1) ΜΙΣΘΟΙ-ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ:

Για τις εργάτριες οι βασικοί μισθοί πρόσληψης αυξάνονται από την 1.7.80 ως ακολούθως: Αρχικός βασικός μισθός £11.750, σε τρεις μήνες αυξάνεται σε £12.250, στο εξάμηνο αυξάνεται σε £12.750 και στο χρόνο σε £13.500.

Για τους άνδρες ο βασικός μισθός πρόσληψης αυξάνεται σε £18.500, στο τρίμηνο σε £19.250, σε έξι μήνες σε £20 και στον χρόνο σε \$21.

(Προηγούμενος οι βασικοί μισθοί πρόσληψης για τις γυναίκες ήταν £10, £10.500, £11.000 και £11.750. Και για τους άνδρες £15.250, £15.750, £16.500 και £17.500).

2) ΑΥΞΗΣΕΙΣ

ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΩΝ:

Από την 1.7.80 τα ημερομίσθια αυξάνονται κατά £2 βασικό, από την 1.4.81 κατά 0.250 μιλς και από την 1.9.81 για τις γυναίκες κατά £1.500 και για τους άνδρες κατά £1.750.

3) ΦΙΛΟΔΩΡΗΜΑΤΑ:

Την Λαμπραν του 1982 ενάμισυ εβδομαδιαίος μισθός και δύομισυ εβδομαδιαίοι μισθοί τα Χριστούγεννα του 1982, (σύνολο 4) επί του συνόλου των απολαβών.

4) ΕΙΣΦΟΡΑ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΥ:

Η εισφορά στα συντεχνιακά ιατρεία αυξάνεται σε 200 μιλς εβδομαδιαίως από την κάθε πλευρά.

5) ΑΔΕΙΑ ΤΟΚΕΤΟΥ:

Θα παραχωρούνται 4 εβδομάδες για τοκετό και να πληρώνεται το ήμισυ των απολαβών χωρίς να αφαιρείται το επίδομα των κοινωνικών ασφαλίσεων.

6) ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΠΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ:

Θα παραχωρείται άδεια απουσίας 16 ωρών (2 μέρες τον χρόνο) σε δυο επιτρόπους από κάθε συντεχνία, για συνδικαλιστική δουλειά χωρίς να αποκόπτεται τίποτα από τον μισθό τους.

Οι μισθοί πρόσληψης και οι αυξήσεις θα ισχύουν και για τις πωλήτριες των καταστημάτων της βιομηχανίας Κ. Θεοδώρου.

Η διάρκεια της σύμβασης θα είναι από τις 1.7.80 ως τις 31.8.82.

Από μια σύγκριση των πιο πάνω θα ήταν φυσικό να πούμε ότι ο αγώνας των βαλιτσοποιών σχετικά πέτυχε. Αυτό θα ήταν μια επικίνδυνη υπεραπλοστέφση. Ας πάρουμε τα πράγματα πιο αναλυτικά.

Στις προηγούμενες εκδόσεις μας ασχοληθήκαμε με την απεργία αναφέραμε τα πιο κάτω σημαντικά:

α) Μερικοί από τους εργοδότες ήθελαν ή μπορούσαν να δώσουν τις αυξήσεις.

β) Εκείνοι που εμποδίζανε τη συμφωνία ήταν η Ο.Ε.Κ. σαν συλλογικό όργανο των εργοδοτών.

γ) Ο λόγος που δεν προωθεύτο μια επίλυση της διαφοράς ήταν ότι θα θεωρείτο προηγούμενο.

δ) Σε λίγους μήνες λίγουν εκατοντάδες συλλογικές συμβάσεις. Τι βγαίνει από τα πιο πάνω; Οτι οι εργοδότες συσπειρωμένοι στα ωμα οικονομικά συμφέροντα τους σαν τάξη δεν ήθελαν ούτε και θέλουν να δώσουν στους εργαζόμενους της βαλιτσοποιίας αυτά τα πολύ λίγα που ζητούσαν γιατί αυτο θα τους ανάγκαζε να δεχτούν ανάλογα αιτήματα σ' ολόκληρο το φάσμα της οικονομίας.

Αυτή η σκληρή στάση των εργοδοτών ανάγκασε τις συντεχνίες να κινητοποιούν σταδιακά όλο και πιο μεγάλα κομμάτια της εργατικής τάξης. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι τόσο στην βαλιτσοποιία όσο και αλλού συνειδητοποίησαν ότι η απεργία ήταν πραγματικά υπόθεση ολόκληρης της εργατικής και σαν τέτοια την αντιμετώπισαν.

Μπροστα στην αυξανόμενη κινητοποίηση και συνειδητοποίηση ολόκληρης της εργατικής τάξης οι εργοδότες υποχώρησαν. Αυτή είναι η νίκη και είναι μια νίκη ουσιαστικά ΟΛΩΝ των εργαζομένων ενάντια σε ΟΛΟΥΣ τους εργοδότες.

Υπάρχει ακόμα ένα σημαν-

τικό στοιχείο που ώθησε τους εργοδότες σε συμφωνία κι αυτο δυστυχώς είναι σε βάρος των συνδικαλιστών ηγετών, της ΠΕ-Ο ιδιαίτερα.

Δεν είναι τίποτε άλλο παρα η δήλωση τους ότι, ότι κερδίθει στη βαλιτσοποιία ΔΕΝ θα αποτελέσει προηγούμενο για άλλες διεκδικήσεις (βλέπε προηγούμενο φύλλο της Σ.Ε.).

Όσο και να προσπαθούν οι ηγεσίες των συντεχνιών να ενουχίσουν τη μεγάλη σημασία αυτής της νίκης αυτο δεν είναι εφικτό. Γιατί είτε το θέλουν είτε όχι οι εργαζόμενοι που συνειδητά και μαζικά υποστήριξαν έμπρακτα τον απεργιακό αγώνα αντικειμενικά θεωρούν τη συμφωνία στα βαλιτσοποιία όχι

μόνο σαν ανάλογο δικό τους στόχο στα δικα τους αιτήματα για τις νέες συλλογικές συμβάσεις αλλά και αφετηρία νέων αγώνων.

Μέσα από κάθε απεργιακό αγώνα οι εργαζόμενοι πρέπει να μάθουμε να συνειδοποιούμε όλο και περισσότερο την ταξική δομή της κοινωνίας και την ανάγκη για σοσιαλιστική αλλαγή σαν το μόνο αποφασιστικό τρόπο επίλυσης των προβλημάτων μας.

Ετσι μέσα και από τον αγώνα των βαλιτσοποιών πρέπει να βγάλουμε τα δικα μας συμπεράσματα.

— Οι εργοδότες έχουν κοινά συμφέροντα μεταξύ τους κι αυτά είναι αντίθετα με αυτά των εργα-

ζομένων.

— Η ενωμένη και κλιμακούμενη δράση μας είναι η απάντηση στις αυθαιρεσίες της εργοδοσίας.

— Το κράτος και τα όργανα του (αστυνομία κ.λ.π) εξυπηρετούν ουσιαστικά τα συμφέροντα των εργοδοτών.

Σήμερα που η απειλή ενάντια στο δικαίωμα για δουλειά αυξάνει που μέρα με τη μέρα οι επιθέσεις ενάντια στο βιοτικό μας επίπεδο πληθαίνουν είναι καιρός να δώσουμε τη δική μας απάντηση:

ΟΧΙ στη εκμετάλλεση
ΟΧΙ στην καταπίεση
ΕΜΠΡΟΣ στο δρόμο που χάραξαν οι βαλιτσοποιοί.

Εργατοϋπάλληλος

ΒΑΣΕΙΣ: ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΩΝ

Εξω οι βάσεις από την Κύπρο
Δουλειά σ' όλους τους εργαζόμενους των βάσεων

Οι απολύσεις στις Βάσεις που έχουν προαγγελθεί για τις 5 του Δεκέμβρη 1980, αν και παρουσιάζονται από τον αστικό τύπο σαν μια εποχιακή αντίδραση της διοίκησης των Βάσεων για να ξεπεράσει τα οικονομικά προβλήματα-τους δεν είναι παρα η συνέχεια μιας πολιτικής που άρχισε εδώ και πολλά χρόνια και που στοχεύει στην προοδευτική μείωση του Κυπριακού εργατικού δυναμικού που απασχολείται στις βάσεις, για χάρη του εκμοντερνισμού στον στρατιωτικό εξοπλισμό-τους.

Η Αγγλία μια χώρα με συνεχώς αυξανόμενο πληθωρισμό με το ψηλότερο ποσοστό ανεργίας από όλες τις άλλες ευρωπαϊκές καπιταλιστικές χώρες (8.5 % του αγγλικού εργατικού δυναμικού) και αιχμαλωτισμένη στα δίκτυα του ΝΑΤΟ και της ντόπιας αστικής τάξης της, προχωρεί σε ολόένα και μεγαλύτερες περικοπές στις κοινωνικές υπηρεσίες (ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, παιδεία) και σε στρίμωμα του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων. Αντίθετα φαίνεται απρόθυμη να εφαρμόσει την ίδια πολιτική και στον πολεμικό εξοπλισμό της.

Ο εκμοντερνισμός όμως του στρατιωτικού υλικού απαιτεί υψηλές οικονομικές δαπάνες και οι Άγγλοι κεφαλαιοκράτες προσπαθούν να μειώσουν αυτές τις δαπάνες με μια σειρά από αντιλαϊκά μέτρα όπως τις περικοπές και τις απολύσεις «πλεονάζοντος προσωπικού».

Οι Αγγλικές στρατιωτικές βάσεις στην Κύπρο δεν θα μπορούσαν να ξεφύγουν από τα πλαίσια αυτής της πολιτικής. Ιδιαίτερα στην περίοδο που ακολούθησε μετά το 1974, οι απολύσεις προσωπικού από τις βάσεις μήκαν πάνω σε συστηματική βάση για να αποτελούν σήμερα καθιερωμένο φαινόμενο που οι συντεχνίες να το αγνοούν και στο βαθμό που τους είναι δυνατό, να αγωνίζονται για να το «περιορίσουν».

Από τις 4 Οκτώβρη, που η Διεύθυνση των Βάσεων ανακοίνωσε ότι θα απολύσει 53, (οι συντεχνίες καταγγέλλουν ότι φτάνουν του 209) από τους 694 του Τμήματος Δημοσίων Έργων και 90 από τους 3000 που απασχολούνται στο Βρετανικό Υπουργείο Άμυνας, οι συντεχνίες έκαναν πολλές συναντήσεις με τη Διεύθυνση για να κατορθώσουν στο τέλος την παραμονή 14 τεχνικών ε-

νω συμφωνήθηκε να απολυθούν 29 εργάτες του τμήματος Δημοσίων Έργων. Οι αποζημιώσεις, που οι βάσεις προσφέρουν στους απολυμένους εργάτες, υστερούν αυτών που δίνουν οι Κύπριοι εργοδότες.

Η εργοδότηση Κυπρίων εργατών στις βάσεις δεν έγινε για φιλανθρωπικούς σκοπούς αλλά για να καλυφθούν συγκεκριμένες ανάγκες των Βάσεων. Ανάγκες που όπως δείχνουν οι απολύσεις καθορίζονται από τους κάθε φορά πολιτικούς προσανατολισμούς, την οικονομική ευχέρεια και τις στρατιωτικές εξοπλιστικές ανάγκες της Αγγλίας. Έχοντας υπ' όψη την αυξανόμενη οικονομική κρίση που κτυπά την Αγγλία και τις προσπάθειες της για εκμοντερνισμό του στρατιωτικού εξοπλισμού της έτσι ώστε να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του ΝΑΤΟ θα πρέπει να περιμένουμε και άλλες απολύσεις εργατών από τις βάσεις.

Η μέχρι τώρα λειτουργία των Βάσεων στην Κύπρο δείχνει καθαρά ότι στρέφεται ενάντια στα συμφέροντα του Κυπριακού λαού για εθνική απελευθέρωση και για οποιαδήποτε μελλοντική κοινωνική κινητοποίηση. Οι βάσεις αποτελούν τον πιο πιστό πράκτορα του ιμπεριαλισμού τόσο στην Κύπρο όσο και στην Μ. Ανατολή και θα πρέπει ο Κυπριακός λαός να απαιτήσει με δυναμικά μέσα την απομάκρυνση τους από την Κύπρο.

Η κυβέρνηση στο μεταξύ θα πρέπει να βρει δουλειές για όλους τους εργάτες που σήμερα απασχολούνται στις βάσεις και που η παραμονή τους εκεί είναι, όσο περνά ο καιρός, ολόένα και πιο καταπιεστική και αβέβαιη. Το εργατικό κίνημα έχει καθήκον να αγωνιστεί μαζί με τους εργάτες των Βάσεων για το διώξιμο των βάσεων από την Κύπρο και για επαγγελματική αποκατάσταση των εργατών των Βάσεων.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Συνέχεια από την σελ. 2

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο μόνος δρόμος, προς τα μπρος για τους πολωνούς εργάτες και την πολωνική κοινωνία είναι η ανατροπή της γραφειοκρατίας και η εγκαθίδρυση μιας υγιούς εργατικής δημοκρατίας, με βάση τις αρχές που πρόβαλε ο Λένιν στις «Θέσεις τ' Απριλίου» του 1917:

— Διοίκηση της κοινωνίας με βάση το σύστημα των εργατικών συμβουλίων (Σοβιετ) με ελεύθερες εκλογές και δικαίωμα άμεσης ανάκλησης αξιωματούχων.

— Κανένας αξιωματούχος να μη πληρώνεται περισσότερο από το μισθό ενός ειδικευμένου εργάτη.

— Οχι μόνιμος στρατός έχτος από τον οπλισμένο λαό.

— Οχι γραφειοκρατική ελιτ. Κάθε πόστο ή λειτουργήμα να μεταλλάσσεται ανάμεσα στους εργάτες με τη σειρά. «Όταν ο καθένας είναι γραφειοκράτης με τη σειρά του κανένας δεν είναι γραφειοκράτης».

Η νίκη της Πολωνικής εργατικής τάξης θα εξαρτηθεί κι από την αλληλεγγύη της εργατικής τάξης των υπόλοιπων χωρών της Ανατολικής Ευρώπης οι γραφειοκρατίες των οποίων άρχισαν ήδη να τρέμουν μπροστα στο κίνδυνο εξαγωγής της «Πολωνικής αρρώστιας» στις χώρες τους.

Επιστολή στην Εκφραση ΣΚΥΛΙΣΙΑ Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΤΗ ΒΕΓΓΑΖΗ

Πήραμε και δημοσιεύουμε επιστολή εργάτη που δει-
νοπάθησε στη Βεγγάζη στα χέρια μιας ξένης εταιρείας. Η
επιστολή μιλά από μόνη της.

Αγαπητή Εκφραση,

Είμαι ένας από τους πολλούς εργάτες σ' αυτόν τον τόπο που ξενιτέφτηκαν για να κερδίσουν λίγα λεφτά. Πριν δυο μήνες πήγα στη Βεγγάζη με μια ξένη εταιρεία την EAR-RECLAMATION-ESTABLISHMENT με την ελπίδα να δουλέψω σ' ένα υπο-φερτο περιβάλλον και να κερδίσω λίγα λεφτά παραπάνω απ' όσα θα κέρδιζα αν βρισκόμουν στην Κύπρο.

Καλύτερα όμως να μην είχα απο-
φασίσει ποτε κάτι τέτοιο. Η ζωή μέ-
να και των άλλων Κυπρίων που
βρισκόμασταν εκεί, ήταν μια κόλαση.
Οι συνθήκες διαβίωσης μας μπόρα να
πω ήταν χειρότερες κι από πρωτόγο-
νες.

Για δυο ολόκληρους μήνες τα
βράδια σκεπαζόμασταν μόνο με μια
κουβέρτα ενώ τα δυο σεντόνια που
μας έδωσαν δεν πλήθυνα ούτε μια
φορά. Το διαιτολόγιο μας ήταν φαγη-
τά από κονσέρβες, βαζάνια που ούτε
πρόβατο δεν θα τα έτρωγε και πότε-
πότε μακαρόνια. Κατα λάθος μας τάι-
σαν και δυο φορές κοτόπουλο. Το νερό
επίσης ήταν ανθυγιεινό. Οι εργοδότες
μας το έπαιρναν από ανοικτούς λάδ-
κούς και ήταν αλμυρότατο, ιατρική
πείραξη δεν είχαμε. Προσωπικά
για ένα ολόκληρο μήνα έχανα αίμα ε-
ξαιτίας του νερού και του διαιτολογί-
ου χωρίς να έχω τη στοιχειώδη
ιατρική περίθαλψη. Οι λίγοι γιατροί

που βρίσκονταν στον κάμπο, όταν ζή-
τησα τη βοήθεια τους, μου είπαν ότι
δεν ήταν ειδικοί. Όταν μετά από αρ-
κετες προσπάθειες βρήκα γιατρο, με
φόρτωσε με κάμποσα χάπια τα οποία
δεν με βοήθησαν καθόλου. Την ίδια
τύχη είχαν και άλλοι συνάδελφοι. Κά-
ποιος που έβγαλε αιμορροΐδες για δέ-
κα (10) μέρες ήταν κατάκοιτος στο
κρεβάτι και δεν υπήρχε ένας γιατρός
να τον περιθάλψει.

Πέρα από όλα αυτά όμως, πέρα
από τη σκυλίσια ζωή που μας πρόσφε-
ρε η εργοδοσία, μας κατάλεβαν κυρι-
ολεκτικά. Ενώ το συμβόλαιο όριζε
περικοπές μισθών γύρω στο 8% για
φόρους και διάφορα άλλα «προνόμια»,
οι περικοπές αυτές έφταναν το 15 με
20%. Όταν δε ζητήσαμε να συζητή-
σουμε τα προβλήματα και τα παρά-
πονα μας η εργοδοσία αρνήθηκε
ακόμα και να μας ακούσει.

Το σημαντικότερο όμως είναι το
γεγονός ότι η εργοδοσία δεν επέτρεπε
την ύπαρξη συντησιακού εκπροσώ-
που, κάτι που πιστεύω θα πρέπει να
απασχολήσει σοβαρά τις συντησίες
μας. Όπως και να το κάνουμε είναι α-
παράδεκτο να ξενιτεβόμαστε, να δου-
λεύουμε σε σκλάβοι μακρυά από τις
οικογένειες-μας, να μας κατακλύβουν
και να μην υπάρχει εστω και ένας άν-
θρωπος που να ξέρει τι συμβαίνει.

Εφχαρίστω για τη φιλοξενία,
Στάβρος Νικολάου

Στην Τέταρτη βδομάδα η απεργία στο «Βανόρα»

Ενώ είχαμε στραμμένο το κύριο ενδιαφέρον μας
στην συνταρακτική, για τα χρονικά της Κύπρου, απεργία
των εργοστασίων βαλιτσοποιίας μια άλλη απεργία
βρίσκεται σε εξέλιξη, μια απεργία που μπορεί να μη έ-
χει την ίδια, για το υπόλοιπο εργατικό κίνημα, καθορι-
στική σημασία όπως η απεργία των βαλιτσοποιών
αλλα αναμφίβολα παραμένει μια κρίσιμη μάχη των ερ-
γαζομένων ενάντια στην καταπίεση και εκμετάλλευση
των αφεντικών, μια ακόμα μάχη που οι εργαζόμενοι
πρέπει να κερδίσουν.

Η απεργία στο εργοστάσιο συ-
ναρμολόγησης τηλεοράσεων ΒΑ-
ΝΟΡΑ στη Λεμεσό άρχισε στις 4
Νιόβρη 1980 με κύριο στόχο να εκ-
φράσει την έντονη αντίθεση των ερ-
γαζομένων του εργοστασίου για
τους πρωτόγονους όρους εργασίας
που προσφέρει η εργοδοσία.

Ανύπαρκτο ταμείο προνοίας, υ-
ποχρεωτική υπερωριακή εργασία
χωρίς αμοιβή, 44 ώρες βδομαδιαίας

δουλειάς, τιμαριθμικό επίδομα δεν
χορηγείται, ιατροφαρμακευτική πε-
ρίθαλψη δεν παρέχεται, £11.000
μιλες εβδομαδιαίος μισθός για τις γυ-
ναίκες και £18.000 μέχρι £20.000
εβδομαδιαίος μισθός για τους άν-
δρες, εργασία που δεν διακανονί-
ζεται με συλλογική σύμβαση αλλα με
υπογραφή συμβολαίων και προπαν-
τος μη αναγνώριση του δικαιώματος
οργανώσεως των εργαζομένων σε
συντησίες, συνθέτουν τις συνθήκες

δουλειάς των εργατών στο εργο-
στάσιο ΒΑΝΟΡΑ.

Σε συνάντηση που πραγματο-
ποιήθηκε στις 13 Νιόβρη μεταξύ
συντησιών και διεύθυνσης και Ο-
ΕΚΒ οι συντησίες πρότειναν να α-
ναγνωρισθεί το δικαίωμα
οργανώσεως σε συντησίες, το προσω-
πικό να επιστρέψει στην εργασία
του εκτός ενός του οποίου το πρό-
βλημα να συζητηθεί μετά, καμία α-
πόλυση να μη γίνει μέχρι το τέλος
του χρόνου και σε ενδεχόμενες απο-
λύσεις σαν αποτέλεσμα πλεονα-
σμου προσωπικού η κάθε
περίπτωση να συζητείται με τις συν-
τησίες. Επίσης πρότειναν να παρα-
χωρηθεί αμέσως αύξηση £2.000
βδομαδιαία στις γυναίκες εργατοϋ-
παλλήλους και £3.000 βδομαδιαία
στους άνδρες ενώ παράλληλα να
αρχίσουν διαπραγματεύσεις για την
κατάρτιση συλλογικής σύμβασης
που να εφαρμοστεί από την 1-1-
1981.

Η εργοδοσία αναγνώρισε μόνο
το δικαίωμα οργάνωσης σε
συντησίες-που άλλωστε δεν θα έχει
οποιοδήποτε επιπτώσεις στα κέρδη
της-και αντιπρότεινε να επανέλθει
το προσωπικό στις εργασίες του ε-
κτός του ενός (χωρίς να κάνει καμία
αναφορά για συζήτηση του συγκεκρι-
μένου προβλήματος του), να
πραγματοποιήσει απολύσεις σε
τρεις βδομάδες και η συλλογική
σύμβαση που θα καταρτιστεί να ι-
σχύει από την 1-7-1981. Επίσης η
εργοδοσία δεν αποδέχτηκε τις προ-
τεινόμενες αυξήσεις.

Ήρθε λοιπόν και η σειρά των
εργατών του «ΒΑΝΟΡΑ» να αγωνι-
στούν για ένα μεροκάματο επιβίω-
σης και την αξιοπρέπεια του εργάτη.
Ο αγώνας τους ενισχύεται και απο-
την πρόσφατη επιτυχία των εργα-
τών της βαλιτσοποιίας που θα πρέ-
πει οι εργάτες να την αξιοποιήσουν
σαν βάση των διεκδικήσεων τους.

ΔΙΑΛΥΟΥΝ ΤΗΝ ΕΔΕΚ

Συνέχεια από την σελ. 1

παιρνουν μέρος σ' όλες τις
συνεδριάσεις οι οποίες κα-
λούνται κανονικά από τους
γραμματείς. Κάθε μέλος που
απουσιάζει αδικαιολόγητα 4
φορές καλείται σε απολογία
και αν συνεχίσει να μην συμ-
μετέχει στις συνεδριάσεις α-
ναφέρεται στην ιεραρχικά
ανώτερη επιτροπή η οποία α-
ποφασίζει δια την
αντικατάστασή-του.

Ας σημειωθεί ότι πο-
τε στην 11χρονη ιστορία
του κόμματος δεν εφαρμό-
στηκε αυτή η πρόνοια. Άλ-
λα στη βιασύνη τους να
πετύχουν πειθήνια πλειο-
ψηφία φαίνεται πως δεν δι-
άβασαν καν το
καταστατικό! Καθαίρεσαν
λοιπόν ένα μέλος και το α-
ντικατέστησαν με άλλο χω-
ρίς απολογία και χωρίς
αναφορά σε «ανώτερη επι-
τροπή» δηλ. την Κεντρική
Επιτροπή.

Με τη νέα πλαστή
πλειοψηφία διαγράφηκε ο
Οργανωτικός Γραμματέας.
Όπως και στη περίπτω-
ση του σ. Κώστα
Χαραλαμπίδη ο Τ. Γεωρ-
γιάδης είναι αναπληρωμα-
τικό μέλος της Κ.Ε. και η
Ε.Ε. δεν είχε καμία δικαιο-
δοσία να τον διαγράψει.
Όμως καταπατώντας κα-
τάφωρα το καταστατικό η
Ε.Ε. προχώρησε στην ανή-
κουστη απόφαση να στερή-

σει από τον Τ. Γεωργιάδη
το δικαίωμα να εφεσιβάσει
την απόφαση στη Συνδιά-
σκεψη.

Παράλληλα με τις α-
ποβολές συνεχίζεται και η
γενικότερη διαλυτική δρά-
ση της γραφειοκρατίας. Το
κυνηγητό των μαρξιστών
στη Λευκωσία έχει αρχίσει
να δείχνει τα καταλυτικά
του αποτελέσματα. Η Ε-
παρχιακή Συνδιάσκεψη
Λευκωσίας οργανώθηκε με
το χειρότερο δυνατό τρόπο.
Ενώ το καταστατικό του
κόμματος προβλέπει ότι τα
έγγραφα της Συνδιάσκεψης
πρέπει να δίνονται στη βά-
ση για συζήτηση τουλάχισ-
το δυο μήνες πριν, μόνο
μερικά δόθηκαν και αυτά
μόλις μερικές βδομάδες
πριν. Ενώ έγινε κάθε προ-
σπάθεια να αποκλειστούν
στελέχη από οργανωμένες
ομάδες βάσης με ψηλο πο-
σοστο αντιπροσώπευσης
(1:8) κάρτες αντιπροσώ-
πων δίνονταν ελεύθερα σε
ανοργάνωτα μέλη. Παρ' ολ' αυτά η προσέλευση στη
Συνδιάσκεψη ήταν φτωχή:
για πρώτη φορά στην ιστο-
ρία του κόμματος μόνο 60%
των «αντιπροσώπων» πα-
ραβρέθηκαν. Στη πραγμα-
τικότητα η Επαρχιακή
Επιτροπή μόλις κατάφερε
να κινητοποιήσει γύρω στα
70 άτομα πρόθυμα να παί-
ξουν το βρώμικο παιγνίδι

της ή παρασυρμένα από τη
μονόπλευρη προπαγάνδα
της.

Όμως ακόμα και σε
μια τόσο αυστηρά επιλε-
γμένη συνδιάσκεψη δεν έ-
λειψε η κριτική της
πολιτικής του κόμματος.
Όσο κι αν διώκονται οι αρι-
στερες ιδέες μέσα στο κόμ-
μα τόσο ξεπετάγονται από
απρόβλεπτες πλευρές. Η
κομματική βάση βρίσκει ο-
λοένα και πιο δύσκολο να
πιστέψει στις τερατολογί-
ες της ηγεσίας που αφού
κατάφερε να μετατρέψει
μια ζωντανή οργάνωση σε
ερείπια προσπαθεί να φορ-
τώσει την ευθύνη στους...
συντάχτες της «Σοσιαλι-
στικής Εκφρασης»!

Πίσω από τη διοικητι-
κη ασυδοσία της κομματι-
κής ηγεσίας βρίσκεται το
πολιτικό αδιέξοδο του και-
ροσκοπισμού της. Αφού,
παρα τις προειδοποιήσεις
της αριστερας, στήριξε την
πολιτική της σε μια χωρίς
αρχές συνεργασία με το Α-
ΚΕΛ και το ΔΗΚΟ, βρί-
σκεται σήμερα μπροστα
στα ερείπια αυτής της συ-
νεργασίας ανίκανη να δώσει
οποιαδήποτε πειστική
προοπτική. Αντιλαμβάνε-
ται πως οι απόψεις της αρι-
στερας δικαιώνονται και
κερδίζουν έδαφος μέσα στη
βάση του κόμματος. Ανί-
κανοι να εγκαταλείψουν

τον καιροσκοπισμό τους
προσπαθούν να στρέψουν
το κόμμα δεξιά. Σ' αυτό
βρίσκονται αντιμέτωποι ό-
χι μόνο με την «Σ.Ε.» αλλά
με την κομματική βάση.
Μπροστα στο αδιέξοδο
προτιμούν να καταστρέ-
ψουν το κόμμα παρα να χά-
σουν τον έλεγχο-του.

Όμως η ΕΔΕΚ έχει
πολλά να προσφέρει στο
κίνημα. Εμείς, η αριστε-
ρη κομματική βάση, οι
πραγματικοί εκφραστες

των καλύτερων παραδό-
σεων της ΕΔΕΚ πρέπει
να διαφυλάξουμε το
κόμμα. Είναι υποχρέω-
ση και καθήκον μας να
πολεμήσουμε με κάθε
τρόπο την αυθαιρεσία
της γραφειοκρατίας. Ε-
χουμε και τις δυνάμεις
και τη δυνατότητα να το
κάμουμε. Δεν υπάρχει
χώρος για απογοήτευ-
ση. Μέρα με τη μέρα το
αδιέξοδο της ηγεσίας ο-
ξύνεται. Μέρα με τη μέ-
ρα οι θέσεις της
αριστερας δικαιώνον-
ται. Το τέλος μιας τερα-
τώδους αυθαιρεσίας
πλησιάζει.

ΕΚΘΕΣΗ ΔΡΑΣΗΣ

Εδώ και τρία χρόνια
ένα φάντασμα πλανιέται
ανάμεσα στους διαδρόμους
και στα Γραφεία
της Κεντρικής Καθοδήγησης!
Διακριτικοί προσκηνητες πιθηκίζουν!
Κι οι Ειρηνοποιοί
τακτοποιούν του φονιά τη συνείδηση!
Κάποτε μίλησες για τη φωτιά
για κάποιον άνεμο
που θάφερνε μια νέα Κοινωνία.
Τραγούδησες για τους φτωχούς,
το Βιετναμ,
την Αφρική,
την Παλαιστίνη!
Τώρα βαδίζεις ολομόναχος
Με συνοδία ένα έξαλλο βουητό!
Εμείς εδώ θα μείνουμε!
Κόντρα στο σήμα-της βροχής
Κι ενάντια σε κάθε ύφος
«σοφρωσύνης»!

Κώστας Χαραλαμπίδης

Νιόβρης 1979.

6

Ιδρύθηκε στις 17 του Νιόβρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Την Δευτέρα 17/11/80 έγινε ανοικτή ιδρυτική συνέλευση της Επιτροπής Υπεράσπισης των Πολιτικών Ελευθεριών και Δικαιωμάτων του Πολίτη-ΕΥΠΕΔΠ. Στην συνέλευση, παρευρέθησαν πέραν των 150 ατόμων. Μετα από συζήτηση η επιτροπή καθόρισε τες βασικές αρχές δράσης και εξέλεξε εντεκαμελές προσωρινο

συντονιστικό συμβούλιο μέχρι την επόμενη γενική συνέλευση που θα γίνει σε ένα μήνα. (Την Τρίτη 18/11/80 το προσωρινο συμβούλιο κατάρτιστηκε σε σώμα. Πρόεδρος είναι ο κ. Πατρικίος Παύλου-βουλευτής-γραμματέας ο κ. Νίκος Περισιάνης-καθηγητής-και ταμίας ο κ. Γεώργιος Γεωργίου-εργάτης).

Η συνέλευση διαπί-

στωσε ότι αναπτύσσεται στην Κύπρο αυτή την περίοδο μια τάση αστυνόμευσης των πολιτών που αποσκοπεί να τους εμποδίσει στην εξάσκηση βασικών πολιτικών ελευθεριών και δικαιωμάτων. Γι' αυτό και επιβάλλεται η ίδρυση της ΕΥΠΕΔΠ.

Σαν βασικές αρχές της Επιτροπής καθορίστηκαν οι πιο κάτω:

1. Η επιτροπή κα-

θορίζει σαν βασικό της στόχο την υποστήριξη, διασφάλιση και διεύρυνση των πολιτικών ελευθεριών και δικαιωμάτων των πολιτών.

2. Η επιτροπή θα προσπαθήσει να φέρει σε γνώση των πολιτών τα συνταγματικά τους δικαιώματα έτσι ώστε να παρεμποδιστεί η καταπάτηση τους από την αστυνομία.

3. Να υποστηρίξει τους πολίτες εναντίον των οποίων η αστυνομία ή άλλα όργανα του κράτους προβαίνουν σε αυθαιρεσίες.

4. Η επιτροπή καταδικάζει κάθε είδους τρομοκρατική ενέργεια από οπουδήποτε κι αν προέρχεται.

5. Η ΕΥΠΕΔΠ θα επιδιώξει πλατεία συμμετοχή πολιτών. Δηλαδή κάθε άτομο ανεξάρτητα σε ποιο πολιτικό κόμμα ή οργάνωση ανήκει, μπορεί να είναι μέλος της επιτροπής αρκεί να συμφωνεί με τους στόχους της.

Νίκος Περισιάνης
Γραμματέας
Κωστής Αχινιώτης
Γραφείον Τύπου

ΠΟΛΙΤΗ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΣΟΥ

Ή τι θα πάθαινες αν σε συνελάμβανε η Κυπριακή αστυνομία για τα πιστεύω σου

Μια συνέντευξη με τον Γ. Γεωργίου

Γιώργο, όταν σας συνελάβαν κάνατε εκδήλωση συμπαράστασης σε δυο Κυπρίους πολιτικούς κρατούμενους στην Ελλάδα. Ο τύπος έδωσε την εντύπωση ότι αυτοί οι κρατούμενοι ήταν μέλη τρομοκρατικής οργάνωσης στην Ελλάδα - έτσι όπως σας παρουσίασαν και εσας μετα - Πόσο δίκαιο είχαν γι' αυτό;

Κανένα. Σημείωσε ότι αρχικά οι δυο Κύριοι συνελήφθησαν μαζί με άλλους για ανακρίσεις σχετικά με το φόνο δυο αστυνομικών των ΜΑΤ. Όταν δεν βρέθηκαν στοιχεία τους προβλήθη η κατηγορία συμμετοχής σε παράνομη οργάνωση. Η καταδίκη τους έγινε δυνατή λόγω της ύπαρξης του τρομοκρατικού νόμου 774. Ο αντι-δημοκρατικός αυτός νόμος δεν υπάρχει στην Κύπρο. Η Κυπριακή κυβέρνηση είχε μάλιστα ζητήσει την απελευθέρωση και απέ-

λαση των δυο κρατουμένων, όμως η Ελληνική κυβέρνηση το αγνόησε και για αυτο οι Κύριοι είχαν αρχίσει απεργία πείνας. Εμεις λοιπόν κάναμε μια «Επιτροπή Συμπαράστασης- Πληροφόρησης» για τους κρατούμενους για να υποστηρίξουμε το αίτημα τους - που επαναλαμβάνω -, είχε υποστηριχθεί και από την κυβέρνηση μας...

Κάνετε λοιπόν εκδήλωση στην Πλατεία Ελευθερίας για έρανο και συλλογή υπογραφών για την απελευθέρωση των Κυπρίων. Γιατί όμως να επέμβει η αστυνομία;

Φαίνεται ότι δεν ήταν τόσο η εκδήλωση όσο το γεγονός ότι γύρευαν απελπισμένα κάποιους «ενόχους» για τες βόμβες που είχαν εκραγει τελευταία. Το ότι έτσι πρέπει να είχαν τα πράγματα φαίνεται από δυο σημεία. Πρώτο, είχαμε κάνει και άλλες εκδηλώσεις συμπαράστασης και κανένας δεν επενέβηκε. Δεύτερο, όταν με συνέλαβαν εμένα και

με έβαλαν στο λαντ-ρόβερ των ΜΜΑΔ ένας από αυτούς μου γυρλόλισε «βάλλετε πόμπες ά;...» Η κατηγορία ήταν ήδη κατασκευασμένη...

Όμως κάθε ένας που θάθελε να καταλάβει την αστυνομική ενέργεια θα έλεγε πως πρέπει κάπως αφορμή να δώσετε π.χ. ειπώθηκε ότι κάνατε παράνομο έρανο, ίσως χρησιμοποιήσατε βία, κ.λ.π.

Κάθε άλλο. Πρώτα-πρώτα και ο έρανος παράνομος να ήταν αυτο δεν προνοεί σύλληψη: μπορούσαν να μας είχαν υποβάλει μήνυση, η σύλληψη όμως ήταν τελείως αυθαιρέτη... Όσο για βία από μέρους μας ούτε κατά διάνοια. Εμεις ειρηνικά μοιράζαμε φυλλάδια. Αυτοί είναι που χρησιμοποιήσαν βία. Αρχικά κατάσχαν τα φυλλάδια κάποιου σύντροφου και μετα τον τράβηξαν με βία μακριά. Εγώ πήγα να διαμαρτυρηθώ φωνάζοντας. Σαφνικά με πλάκωσαν και μένα και με πέταξαν βίαια στο λαντ-ρόβερ με χτύπησαν και με έριξαν κάτω, με το χέρι πίσω και με πατούσαν στο λαιμό

για να μείνω σκυφτός. Ήταν έξη από αυτούς, οπλισμένοι.

Μετα τι έγινε;

Με πήραν στον Αστυνομικό Σταθμό Στροβόλου όπου κατάσχαν τα προσωπικά μου αντικείμενα και μου ζήτησαν να δώσω κατάθεση. Αρνήθηκα ξέροντας ότι δεν είχα καμμία νομική υποχρέωση να το κάνω μια και η σύλληψη μου ήταν αδικαιολόγητη... Μετα με πήραν στο σπίτι μου, κάναν έρευνα και μάζεψαν φυλλάδια της επιτροπής και άλλα με πολιτικό περιεχόμενο - που έτσι και αλλιώς εμεις τα μοιράζαμε και από πριν ελεύθερα.

Είχα όμως αρκετά κτυπήματα στο κορμι μου και έτσι αναγκάστηκαν να με πάρουν στο Νοσοκομείο για περιθαλψη... Τελικά κατάληξα στον σταθμό Λυκαβητού όπου κοιμήθηκα. Αυτο το Σάββατο.

Ξύπνησα την επόμενη για να βρεθω αντιμέτωπος με τρεις κατηγορίες: Παράνομο έρανο, συμμετοχή σε παράνομη οργάνωση και ύποπτος για τες εκρήξεις. Η οκταήμερη κράτηση δικαιολογόταν και με το παραπάνω. Από την στιγμή αυτή της Κυριακής 19-11-80 μέχρι και Τρίτης νύκτα ήμουν στο σταθμό Κοκκινότριμθιας. Αρχικά δυο ανακριτες ρωτούσαν για την Επιτροπή - τα μέλη, τους στόχους, διευθύνσεις κ.ά.

Δεν απαντούσα στο τέλος με μπάτσιαν και έφυγαν. Την επόμενη το πρωί κατέβηκαν τέσσερεις. Μου έδωσαν κλωτσιες, γροθιες, μπάτσους - ότι πρόφταναν! Ενας μάλιστα απείλησε με το πιστόλι λέγοντας «βγάλε τον έξω να τον παίξουμε». Σε κάποιο στάδιο λιποθύμησα. Με συνέφεραν με μια σίκλα

νερο. Ξανάρχισαν το ξύλο... Ξαναλυποθήμησα... Ξανα νερο... Δεν μπορούσα να σταθώ άλλο στα πόδια μου και έτσι με κάθησαν σε μια καρέκλα με τα πόδια οριζόντια πάνω σε μια άλλη καρέκλα: άρχισαν να με κτυπούν στες πατούνες με μια χοντρή ρίγα - το μαρτύριο της «φάλαγγας» - μέχρι που ξαναλυποθήμησα και έπεσα κάτω από την καρέκλα. Με στήσανε μέσα σε μια σίκλα νερο για να φύγουν τα σημάδια από τα πόδια μου. Μετα μου βγάλαν το πουκάμισο και με έβαλαν σε μια δεξαμένη. Αφου τελειώσαν με πέταξαν στο κέλλι με βρεμένα ρούχα...

Την νύκτα ξανάρθαν για ανάκριση - όμως δε με χτύπησαν αυτή τη φορά.

Την Πέμπτη ήρθε να με δει ο δικηγόρος μου και του κατάγγειλα την υπόθεση βασανισμού μου. Όταν έφυγε ξανάρθαν. Όμως, ευτυχώς για μένα, έφτασε ο κ. Βιολάρης, υπεύθυνος των ΤΑΕ στον οποίο κατάγγειλα τους βασανιστες μου - του έδειξα μάλιστα ακριβως ποιοι ήταν και τους τέσσερις ανακριτες. Ήταν η τελευταία φορά που τους είδα. Μέχρι την Δευτέρα που απολύθηκα δεν συνέβηκε τίποτε άλλο.

Δεν πιστεύα ότι γίνονται τέτοια πράγματα στην Κύπρο!.. Το καλο είναι που αθωωθήκατε γρήγορα...

Ναι αλλα για οκτω μέρες μας κρατούσαν χωρίς κανένα απολύτως λόγο. Και όχι μόνο κράτηση αλλα και βασανιστήρια. Και χάσαμε και οκτω μερών μεροκάματο - μην ξεχνας, είμαι εργάτης, ποιος θα πληρώσει τα σπασμένα; Και το στίγμα της συσχέτισης με τες βόμβες;...

Ν.Π.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΓΙΑ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΕΥΠΕΔΠ

Φίλοι συναγωνιστές στον αγώνα των πολιτικών δικαιωμάτων και της ελευθερίας έκφρασης και διακίνησης ιδεών.

Είναι μια σημαδιακή συγκυρία που μια εκδήλωση για την προάσπιση των ανθρωπίνων και πολιτικών δικαιωμάτων γίνεται σε μια μπουσά που φέρει το τίτλο του μυθιστορήματος του Οργουελ «1984». Όπως είναι γνωστο στο μυθιστόρημα «1984» που έγραψε ο Οργουελ πριν 30 χρόνια περιγράφεται μια κοινωνία καταπιεστική όπου η εξουσία διαιώνίζει την εκμετάλευση και την καταπίεση της χρησιμοποιώντας μοντέρνους τρόπους και προηγμένη τεχνολογία.

Ο Οργουελ γράφοντας το μυθιστόρημα του το 1949 προέβλεπε και περιέγραφε τη σύγχρο-

νη καταπιεστική κοινωνία. Έβαλε ως χαρακτηριστικό χρονικό ορόσημο και πλαίσιο της πραγματοποίησης αυτής της κοινωνίας το 1984. Και το χρονολογικό 1984 πλησιάζει. Αλλα εδώ και καιρο έχουν ήδη αρχίσει να φτάνουν από τις περισσότερες χώρες του πλανήτη μας τα μηνύματα που δείχνουν ότι η καταπίεση συνεχώς αυξάνεται, οι παραβιάσεις βασικών δικαιωμάτων πληθαίνουν, κι η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί πολλές φορές έχει ξεπεράσει τη φαντασία του Οργουελ. Ειδικά στο δικο μας καπιταλιστικό κόσμο της εξουσίας του θεάματος και του εμπορεύματος ο παλιός φιλελευθερισμός της αστικής τάξης τελειώνει. Ο παλιός κόσμος στην προσπάθεια του να γλυτώσει τη κρίση και τη χρεωκοπία του χτυπά και τα πιο βασικά δικαιώματα των

εργαζομένων.

Τηλεοπτικές και μικροφωνικές παρακολουθήσεις, αστυνόμευση της προσωπικής ιδιωτικής ζωής με σύγχρονα τεχνολογικά μέσα, ηλεκτρονικοί υπολογιστες για έλεγχο και φακελλώματα, επιστημονικές μεθοδες ανάκρισης και εξόντωσης των αντιφρονούντων κ.λ.π. κ.λ.π. Κι όλα αυτα δεμένα και με τους παλιους τρόπους καταπίεσης. Το μοντέλλο αυτο της σύγχρονης δικτατορευσης και του φασισμού τελειοποιείται στη Γερμανία κυρίως και εξάγεται συνεχώς (φυλακες Στάνχαϊμ, λευκα κελια, εξοντώσεις αντιφρονούντων κ.λ.π.) Σιγα σιγα το κύμα της καταπίεσης απλώνεται παντού.

Εχουμε πρώτα - πρώτα την ποινικοποίηση των πολιτικών αδικημάτων μαζί με την τρομο-

κράτηση και την αστυνόμευση. Μετα προσπάθειες για την ποινικοποίηση ακόμα και της πολιτικής πρακτικής και ακόμα της θεωρίας και του ιδεολογικού πιστεύω.

Χαρακτηριστικά για τους συλληφθέντες πριν μια βδομάδα στην Κύπρο δημιουργήθηκε ένα κλίμα κατηγορητηρίου γιστι μάζευσαν απογραφες συμπαράστασης και έλεφα για κρατούμενους στην Ελλάδα γιατι ανήκαν σε μαρξιστική οργάνωση γιατι είχαν βιβλία του Βίλχελμ Ράιχ, φυλλάδια πολιτικών οργανώσεων και κομμμάτων, τη «Σοσιαλιστική Έκφραση», έντυπα και μπροσουρές προοδευτικού περιεχομένου. Γι' αυτο και εκφράζουμε τη πλήρη συμπαράσταση μας στη εκδήλωση που γίνεται στη Μπουσά 1984 για τη δημιουργία μιας πλατίας επιτροπής

που θα συμπαρασταθεί στους κρατούμενους και θα διαμαρτυρηθεί ενάντια στις τελευταίες συλλήψεις. Ταυτόχρονα θα πρέπει η επιτροπή να συνεχίσει τον αγώνα για να βοηθήσει στη δημιουργία εκείνων των συνθηκών που θα αποτρέπουν την επανάληψη των αυθαιρέτων αυτων ενεργειων. Η δημιουργία της επιτροπής θάναί ένα βήμα στον αγώνα ενάντια στην καταπίεση και την τρομοκρατία.

Κι εδώ ακριβως υπάρχει η ελπίδα. Γιατι ενω στο κόσμο του «1984» του Οργουελ τα πράγματα κλείνουν σε μια κατάσταση χωρίς διέξοδο χωρίς μια χαραμάδα φως η δουλια που γίνεται τώρα στη «μπουσά 1984» για μια επιτροπή αγώνα ενάντια στην αυθαιρέσια και τη καταπίεση των δημοκρατικών πολιτικών δικαιωμάτων δίνει τη διέξοδο του αγώνα και της πάλης, την ελπίδα για μια καλύτερη πορεία.

Σάββας Παύλου
Λεύκος Ζαφειρίου

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ

Πριν ένα μήνα με την επανένταξη της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ, ο μαθητόκοσμος μας απόδειξε για ακόμη μια φορά ότι είναι ένα από τα πιο συνειδητοποιημένα και πιο προχωρημένα πολιτικά, κομμάτια αυτού του τόπου. Αφθόρμητα ξεχύθηκε στους δρόμους για να διαδηλώσει την αντίθεση του στο νέο ξεπούλημα της Κύπρου, στη νέα προσπάθεια για χτύπημα του προοδευτικού κινήματος στην περιοχή.

Όπως ήταν επόμενο το κράτος χρησιμοποίησε την αστυνομία, τον πιο ικανό μηχανισμό που διαθέτει για την καταστολή λαϊκών κινητοποιήσεων, για να κρατήσει τους μαθητές στα σχολεία και να κλείσει το στόμα οποιουδήποτε θα τολμούσε να φωνάξει ενάντια στην Ελληνική Δεξιά Κυβέρνηση και τους Αμερικάνους πάτρωνες τους. Βοήθους στο εργο-της βρήκε η αστυνομία τις διεφθύνσεις των σχολείων και πάρα πολλούς καθηγητές που αφού την άφησαν να μπει σ' αυτά προσπαθούσαν να τρομοκρατήσουν τους μαθητές με αποβολές και μείωση δι-αγωγής.

Λίγο πολύ όλοι ξέρουμε τι συνέβηκε. Μαθητές και μαθήτριες συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν σε αστυνομικούς σταθμούς, πολλοί αποβλήθηκαν, τους μειώθηκε η δια-γωγή και τα ονόματά τους δόθηκαν στην ΚΥΠ.

Δεν έφταναν όμως μόνο αυτά. Με τις τηλεοπτικές αφηρημένες συλλήψεις για τοποθέτηση βομβών σε χωράφια η αστυνομία πήγε σε σπίτια μαθητών και μαθητριών, σε ώρες ακατάλληλες και ανακρίνοντας τους προσπάθησε να τους τρομοκρατήσει και να συνδέσει τις μαθητικές διαδηλώσεις του περασμένου μήνα με τις τηλεοπτικές βομβιστικές ενέργειες. Χαρακτηριστικά είναι τα λόγια που λέχθηκαν από αστυνομικό σε σπίτι μαθητή: «Δεν θα αφήσουμε να μίας κάμουν Αλβανία»

Όλες αυτές οι ενέργειες της αστυνομίας δεν είναι ξεκομμένες από το γενικό κλίμα τρομοκρατίας και προσπάθειας για φίμωση κάθε προοδευτικής φωνής σ' αυτό το τόπο. Η κυβέρνηση της δεξιάς νοιώθοντας την αδυναμία της να δώσει λύσει στο εθνικό θέμα, να ανταπεξέλθει στην οικονομική κρίση και αισθανόμενη τη λαϊκή αντίδραση, οδηγεί στην πλήρη φασιστικοποίηση του κρά-

τους και αστυνόμευση. Μέρα με τη μέρα η αστυνομία θα προσπαθεί να ελέγχει και πιο πολύ τη ζωή μας, την κάθε μας κίνηση. Και θα είναι πιο εύκολα τα πράγματα γι' αυτήν από τη στιγμή που τα αριστερά κόμματα δεν αντιδρούν και δεν μπαίνουν τροχοπέδι σ' αυτό τον κατήφορο.

Κι' ως μην κρυβόμαστε πίσω από το δαχτύλι μας. Αν πριν ένα μήνα τα αριστερά κόμματα δεν περιορίζονταν σε ένα χλιαρό ψήφισμα διαμαρτυρίας μέσω της βουλής και οργάνων παλλαϊκά συλλαλητήρια και διαδηλώσεις όχι μόνον δε θα έμπαινε η αστυνομία σε σπίτια μα-

θητών αλλά ίσως να μην είχαμε και τις τηλεοπτικές αφηρημένες συλλήψεις.

Σήμερα το κράτος χτυπά τους μαθητές, μικρές πολιτικές ομάδες, απεργούς. Αβριο θα χτυπήσει ανοιχτά το ίδιο το εργατικό κίνημα. Τα κόμματα και τις οργανώσεις του. Τούτες τις ώρες λοιπόν που αποκάλυπτα το κεφάλαιο προσπαθεί να χτυπήσει το βιοτικό επίπεδο της εργατιάς, τούτες τις ώρες που γίνεται

προσπάθεια να φιωθεί κάθε φωνή που κραβγάζει ενάντια στο σύστημα, τούτες τις ώρες που πλησιάζει η ανοιχτή πια ταξική αντιπαράθεση, τούτες τις ώρες πρέπει τα κόμματα και οι οργανώσεις της αριστερας να αναλάβουν τις εφθύνες τους απέναντι στο εργατικό κίνημα αυτού του τόπου.

Φοίβος - Μαθητής

Ανακοινώσεις της ΕΥΠΕΔΠ

Μετά από οκταήμερη κράτηση απολύθηκαν την Δευτέρα 17/11/80, οι πρώτοι πέντε από τους συλληφθέντες σε σχέση με τις «εκρήξεις βομβών, συμμετοχή σε παράνομη οργάνωση και διεξαγωγή παράνομου εράνου». Ως γνωστό το δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η αίτηση της αστυνομίας για έκδοση δευτέρου διάταγματος οκταήμερης κράτησης δεν ευσταθούσε διότι ο παράνομος εράνος δεν δικαιολογεί κράτηση, διότι όλες οι πολιτικές οργανώσεις είναι νόμιμες, και διότι κανένα στοιχείο δεν παρουσιάστηκε που να συνδέει τους κρατούμενους με τις βομβιστικές ενέργειες... Οι υπόλοιποι τρεις κρατούμενοι απολύθηκαν την Τρίτη χωρίς να παρουσιαστούν στο δικαστήριο.

Η ΕΥΠΕΔΠ τονίζει ότι η υπόθεση αυτή δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητη λόγω του «αισίου» της τέλους. Οκτώ πολίτες πέρασαν από έξι ως οκτώ μέρες στη φυλακή. Μερικοί ξυλοκοπήθηκαν ή υπέστησαν ψυχολογικές πιέσεις. Μια βδομάδα απουσίασαν από τις δουλειές τους. Το χειρότερο έγινε προσπάθεια δυσφήμισης των ατόμων αυτών στη κοινή γνώμη και σύνδεσης των πολιτικών ιδεών τους με τις βομβιστικές ενέργειες. Είναι ξεκάθαρο ότι η συσχέτιση χρησιμοποιήθηκε για εκφοβισμό και δυσφήμιση των κρατούμενων.

Η επιτροπή επισήμαινε την αναξιοπιστία της αστυνομίας όπως προκύπτει από την υπόθεση αυτή. Καλεί την κοινή γνώμη να είναι επιφυλακτική προς τις ανακοινώσεις και ενέργειες της αστυνομίας σε σχέση με παρόμοιες υποθέσεις διώξεως ιδεών.

Επισήμαινει επίσης την ελλιπή ή κακόβουλη πληροφόρηση μεγάλης μερίδας του κυπριακού τύπου. Το εξ αντικειμένου αποτέλεσμα ήταν η αστυνομία, μερίδα του τύπου και το δικαστήριο στην έκδοση της πρώτης οκταήμερης κράτησης, ο καθένας με το τρόπο του να βοηθήσουν στη δυσφήμιση κυπρίων πολιτών για τα φρονήματά τους.

Η ΕΥΠΕΔΠ διαμαρτύρεται έντονα γιατί η αστυνομία κατέσχε μέρους των πρακτικών της Ιδρυτικής της συνέλευσης. Η κατάσχεση έγινε στη διάρκεια έρευνας στο σπίτι μέλους της επιτροπής ο οποίος κρατούσε αυτά τα πρακτικά. Η ενέργεια αυτή της αστυνομίας δείχνει την πρόθεση της να εμποδίσει τη λειτουργία ενός σώματος που θα την εμποδίσει να προβαίνει σε αντιδημοκρατικές ενέργειες σε βάρος των πολιτών.

Νίκος Περισιτιάνης γραμματέας

Κώστας Αχνιώτης Γραφείον Τύπου

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Η ΕΥΠΕΔΠ καταδικάζει έντονα τις ατομοκρατικές ενέργειες της Ελληνικής Αστυνομίας και των ΜΑΤ εναντίον των διαδηλωτών του Πολυτεχνείου. Είναι γνωστό ότι πέρα από το φόνο μιας εικοσάχρονης νέας πολλοί διαδηλωτές τραυματίστηκαν, μεταξύ των οποίων και ο Κύπριος πολίτης Ιάκωβος Κουμής ο οποίος χαροπαλεύει. Τα τραύματά του συμπατριώτη μας-βαρεία κρανιοεγκεφαλική κάκωση-δείχνουν ότι μανιασμένοι αστυνομικοί τον χτύπησαν επανειλημμένα στο κεφάλι με τα ρόπαλα τους χωρίς να νοιάζονται για τη ζωή του. Αυτό ονομάζεται δολοφονία.

Ο καθορισμός ευθυνών σχετικά με τα αίτια των γεγονότων δεν είναι της αρμοδιότητάς μας. Οφείλουμε όμως να διαπιστώσουμε ότι καμμία δικαιολογία δεν είναι αρκετή για να στηρίξει τη δολοφονία διαδηλωτών. Τα γεγονότα δείχνουν ότι η Ελληνική Αστυνομία έχει αποδοθεί σε μια εκστρατεία τρομοκρατίας των Ελλήνων πολιτών χωρίς να λογαριάζει την απώλεια ζωών. 21/11/80

Νίκος Περισιτιάνης Γραμματέας
Κωστής Αχνιώτης Γραφείον Τύπου

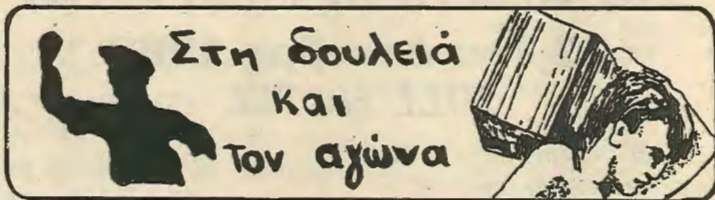
Σημ: Η ανακοίνωση αυτή έγινε αμέσως μετά τα επεισόδια της πορείας του Πολυτεχνείου στην Αθήνα. Εν τω μεταξύ ο Ιάκωβος Κουμής πέθανε και η κηδεία του έγινε στη Σωτήρα Αμμοχώστου. Για το θάνατο του η ΕΥΠΕΔΠ εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση:

Η Επιτροπή Υπεράσπισης των Πολιτικών Ελευθεριών και Δικαιωμάτων του Πολίτη εκφράζει τα θερμά της συλλυπητήρια στους γονείς, σύζυγο, συγγενείς, φίλους και συναγωνιστές του Ιάκωβου Κουμή. Ο Κουμής έπεσε θύμα της αστυνομικής αυθαιρεσίας κατά την διάρκεια της πορείας για τα γεγονότα του Πολυτεχνείου, γεγονότα που είχαν σαν πρωταρχικό τους σκοπό την διαδήλωση αντίστασης κάθε ελεύθερου ανθρώπου ενάντια σε κάθε είδος δικτατορικής καταπίεσης. Η ΕΥΠΕΔΠ θα συνεχίσει να προασπίζει το δικαίωμα κάθε πολίτη να εκφράζει τις ιδέες του και να αγωνίζεται γι' αυτές.

ΕΥΠΕΔΠ (Προσωρινή Επιτροπή)

26/11/80

«Τους έχω βαρεθεί»

Στη δουλειά και τον αγώνα

Οι τρεις Τούρκοι συνδικαλιστές που μόλις κατάφεραν να ξεφύγουν από τη Χούντα του Εβρεν πρέπει να έμειναν καταπληκτοί. Ακούσαν πράγματα που θα τα θυμούνται σ' όλη τους τη ζωή....

■ Από το ΡΙΚ. «Υπέκυψε στα τραύματα του στο Λαϊκό Νοσοκομείο Αθηνών ο κύπριος φοιτητής Ι. Κουμής ο οποίος τραυματίστηκε κατά την διάρκεια των επεισοδίων της περασμένης Κυριακής στη πορεία για το Πολυτεχνείο». Μετά από μερικά δευτερόλεπτα, «ο καιρός σήμερα θα είναι αίθριος» και ακολούθως η Ελπίδα στο τραγούδι «Μη φεύγεις κλέφτη σε παρακαλώ».

■ Από τους εργοδότες που γιορτάζαν γενέθλια «Χαριν σ' εμας επεζήσε η Κύπρος από το 1974».

■ Από τον Ζιαρτίδη της ΠΕΟ «Οι εργοδότες μας είναι προοδευτικοί!!!» (Τα θαυμαστικά δικα μου)

■ Από το κράτος: «Όλες οι τάξεις ενωμένες να αντιμετωπίσουμε μαζί με τη κυβέρνηση τους δύσκολους καιρούς».

■ Από τις «ένδοκυπριακές» συνομιλίες. «Προχωράμε καλά». Με το φερέφωνο της Χούντας στη Λευκωσία;

■ Από όλους σχεδόν: «Είμαστε αλληλέγγυοι στον αγώνα του Τουρκικού Λαού ενάντια στη Χούντα»

■ Και τέλος από

την τηλεόραση με την τόνση «συμπαράσταση» στον αγώνα αυτο: Π.χ «Που πας έτσι χαρούμενη; - Σπίτι να πλύνω πιάτα! SKY παστρεύει τα πιάτα σας - λατρεύει τα χέρια σας». Η Χούντα άρχισε να κλονίζεται.

Όμως υπάρχει ακόμα μια πραγματικότητα.

■ Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης αριστερών στη Τουρκία. Οι καταδικές κι οι κρεμάλλες.

■ Ένας Λαός που βρίσκεται κάθε μέρα σχεδόν με πορείες στους δρόμους της Αθήνας κηδεύοντας τους νεκρούς του, από τη τρομοκρατία του Κράτους.

■ Το αίμα χιλιάδων αγωνιστών που

δεν ξεπλένεται με κανένα απορρυπαντικό.

■ Η κατοχή και η προσφυγία.

Και τέλος όλοι αυτοί οι ηγέτες που ίσως να θέλουν να νομίζουμε ότι βρίσκονται σε άλλο πλανήτη. Οι ήπι-οι και οι νευρώδεις. Που στέκουν και χαζεύουν τον αγώνα αλλου βολεμένοι σε βελουδίνες και δερματινές πολυθρόνες.

Οι τρεις Τούρκοι συνδικαλιστές πρέπει να έμαθαν πολλά αυτές τις μέρες που έμειναν στη Κύπρο.

Ειδικά το πως ξεπουλιούνται τα δικαιώματα ενός Λαού και μιας εργατικής τάξης σ' όνομα κάποιων περιστρεφόμενων πολυθρόνων. Για ποσοστα κι εκλογές τη στιγμή που:

■ Μόλις θάψαμε

δύο νεκρούς ακόμα

■ Τις έξη κρεμάλες που στήνονται στη Τουρκία.

Οι τρεις Τούρκοι συνδικαλιστές φεύγοντας όμως θα είναι σίγουροι για ένα νόνα πράγμα. Τη διάσπαση την φέρνουν οι εγκεφαλικές ανωμαλίες μεταξύ των ηγετών.

Αλλά όταν την ενότητα την θέλουν όλοι οι καταπιεσμένοι από το κράτος, τους εργοδότες, και τους «ηγέτες», άνθρωποι, δεν υπάρχει αμφιβολία πως θα χαμογελάσει λέφτερα μια μέρα ο Τούρκος εργάτης σφίγγοντας με το ένα χέρι τη γροθιά του Ελληνα συντρόφου ενώ με το άλλο υψώνουν την κόκκινη σημαία της νίκης και του Σοσιαλισμού.

Γ. Τζίβας

Η ΔΕΞΙΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΗ

Ο Κουμης δολοφονήθηκε από τα φασιστικά ΜΑΤ

Σε μεγάλης κλίμακας συγκρούσεις ανάμεσα σε διαδηλωτές και ΜΑΤ εξελίχτηκε η πορεία για την επέτειο του Πολυτεχνείου που οργάνωσε η ΕΦΕΕ.

Αφόρμη για την αστυνομική επίθεση αποτέλεσε η προσπάθεια 2.000 διαδηλωτών των εξωκοινοβουλευτικών ομάδων και οργανώσεων της αριστερας να κάνουν πορεία προς την αμερικανική πρεσβεία κατά το τέλος της προαναφερθείσας πορείας. Ανάμεσα στα θύματα της αστυνομικής επίθεσης και ο συμπατριώτης μας Ι. Κουμης που κτυπήθηκε θανάσιμα από τους ροπαλοφόρους των ΜΑΤ.

Τα γεγονότα είναι λίγο-πολύ σ' όλους γνωστά. Εκείνο που πρέπει ΤΩΡΑ να γίνει είναι να αναλυθεί το γιατί η κυβέρνηση της Δεξιάς - η κυβέρνηση Γ. Ράλλη - διάλεξε αυτο το καιρο και αυτο το τρόπο για να κτυπήσει τον Ελληνικό λαο.

Όπως και σε παλιότερο άρθρο-μας γράψαμε η Ελλάδα περνα σήμερα μια περίοδο οξυμένης κοινωνικής και οικονομικής κρίσης χαρακτηριστικά της οποίας είναι η ταξική πόλωση και ιδιαίτερα η ένταση των λαϊκών αγώνων. Καθως το ρεύμα προς τ' Αριστερα και ιδιαίτερα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ αυξάνει η αστική τάξη προσπαθει με τη πολιτική του «ήπιου κλίματος» να αποπλίσσει ιδεολογικά τις μάζες των εργαζομένων και έτσι ασυνώνιστες και ανοργάνωτες όπως θα είναι να τις συντρίψει με τους ήδη ενισχυμένους αντεργατικούς νόμους και το κρατικό μηχανισμό καταστολής όπως

έκανε και σε προηγούμενες περιπτώσεις (Μαρούσι κ.λ.π.)

Ταυτόχρονα ενώ το έδαφος φεύγει κάτω απ' τα πόδια της η αστική τάξη προσπαθει να δημιουργήσει μια όσο το δυνατό λιγότερο οδυνηρή εναλλακτική λύση ενισχύοντας τους μηχανισμούς της εξουσίας της (προεδροποίηση Καραμανλή, δίκες αριστερων στρατιωτων, αύξηση των ΜΑΤ, ενίσχυση της αστυνομίας αντεργατική και «αντιτρομοκρατική» νομοθεσία κ.λ.π.) και δένοντας τη χώρα με τους πάτρωνες της κλείνοντας συμφωνία για τα θέματα ΕΟΚ, ΝΑΤΟ, Βάσεις κ.λ.π.

Κάτι που πρέπει να προσεχτεί είναι η αυξημένη σημασία που δίνουν στελέχη της Δεξιάς (βλέπε δηλώσεις Αβέρωφ στη Βουλή κατά τη συζήτηση του ΝΑΤΟ, και ειδικά αποσπάσματα του αστικού τύπου) σε κάθε δεξιά στροφή της ηγεσίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ και σε προσχωρήσεις κεντρικών και δεξιών στοιχείων στο ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η δεξιά μέσα από τη πολιτική του «ήπιου κλίματος» πέτυχε να διασπάσει τις οργανώσεις της αριστερας και έτσι να δημιουργήσει το απαραίτητο κλίμα για να κτυπήσει τη πορεία στο ΣΥΝΟΛΟ-της εξασφαλίζοντας από την πλειοψηφία-τους την εγγύηση ότι η πορεία θα έφτανε μέχρι το Σύνταγμα. Η ύπαρξη προβοκατόρικων στοιχείων που έσπαζαν βιτρίνες «δικαιολογούσε» την επίθεση της αστυνομίας. Αλλα σε καμμία περίπτωση

οι εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές δεν ήταν προβοκατόρες γιατί και ΑΥΤΟΥΣ χτύπησε η αστυνομία.

Εκείνο που βγαίνει είναι ότι η δεξιά επεδίωξε και πέτυχε να κτυπήσει τη Πορεία στη προσπάθεια της να αποτρέψει κάθε νέα μαζική διεκδίκηση. Από τη μια έδωσε ανοιχτά στις μάζες να καταλάβουν ότι δεν θα τις αφήσει ανενόχλητες στους διεκδικητικούς-τους αγώνες και από την άλλη τέτοιοι αγώνες είναι επικίνδυνοι γιατί υπάρχουν προβοκατόρες.

Κάτι που πρέπει να προσεχτεί είναι το γεγονός ότι πριν λίγες μέρες μετά την επανένταξη στο ΝΑΤΟ η αστυνομία δεν ενόχλησε με κανένα τρόπο καμμία εκδήλωση διαμαρτυρίας του ελληνικού λαου είτε προερχόταν από τα μαζικά αριστερα κόμματα είτε από εξωκοινοβουλευτικές οργανώσεις.

Χτες όμως η αστυνομία κτύπησε.

Χτύπησε γιατί κατάφερε να διασπάσει τους διαδηλωτές και να δημιουργήσει τέτοιες εντυπώσεις που να «δικαιολογούν» επέμβαση-της.

Εμεις καταδικάζουμε κάθε ενέργεια της Δεξιάς ενάντια στον ελληνικό λαο και δηλώνουμε ότι οι Κύπριοι εργαζόμενοι θα σταθούν αλληλέγγυοι με τους ελληνας εργαζομένους στους κοινους αγώνες για την ανατροπή των αντιλαϊκών κυβερνήσεων της Δεξιάς τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Κύπρο.

πιβάλλεται να συνεχίσει τον αγώνα της.

Προς το σκοπο αυτο η συνεισφορά του κάθε συναγωνιστη, φίλου, ή υποστηρικτη της Σ.Ε. κρίνεται όχι μόνο χρήσιμη αλλα και απαραίτητη.

Σήμερα, περισσότερο απο ποτε άλλοτε καλούμαστε να δείξουμε την αγάπη μου και την εκτίμησή μας προς την Σ.Ε. Και είναι σήμερα ακριβως που η υλική μας συμπαράσταση βοηθα περισσότερο τη συνέχεια του αγώνα της.

Σοσιαλιστική Έκφραση
ΛΕΥΚΩΣΙΑ
28 Νοβρη 1980.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ «ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ»

13 Του Δεκέβρη 1980
HILL HOTEL

Η «Σοσιαλιστική Έκφραση» διοργανώνει στις 13 του Δεκέβρη 1980 ημέραν Σάββατο και ώρα 8 μ.μ. στο ξενοδοχείο Κατσελης Χιλλ στη Λευκωσία χριστουγενιάτικο χορο.

Στο χορο θα κληρωθούν πλούσια δώρα, θα υπάρξει ένα πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα με ποικιλία μουσικής, ποιημάτων και μικρων πολιτικών σκετσ.

— Στα πλούσια δώρα μας περιλαμβάνονται.

(α) Αεροπορικό εισιτήριο για την Αίγυπτο

(β) Αεροπορικό εισιτήριο για την Βυρητο

(γ) Ατμοπλοϊκό εισιτήριο για την Λαττάχεια.

— Τα εισιτήρια εισόδου πωλούνται στα γραφεία της Σοσιαλιστικής Έκφρασης στη Λευκωσία οδος Θεοκρίτου αρ. 6Ε τηλ. 61553. Η τιμή εισόδου μετα φαγητου είναι £2.500.

Φίλοι και υποστηρικτες της Σοσιαλιστικής Έκφρασης έχουν αναλάβει να βοηθήσουν στην σωστή και αποτελεσματική διεξαγωγή του Χριστουγενιάτικου Χορου μας.

— Οσοι ακόμα απο τους φίλους και υποστηρικτες δεν έχουν προμηθευτεί με λαχνους και εισιτήρια εισόδου προ-

τρέπονται να επισκεφτούν τα γραφεία της εφημερίδας μας αμέσως για να βοηθήσουν στην διάθεση των λαχνων και των εισιτηρίων. Συναγωνιστες, αποδίδουμε ιδιαίτερη σημασία στην επιτυχία του Χριστουγενιάτικου μας χορου. Μέσα απο την γενική κρίση που σήμερα περνα η οικονομία η εφημερίδα μας ε-

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ

Συνεχίζεται για 29η ημέρα σήμερα η απεργία πείνας της Κριστίας Μακρίδη και του Κυριάκου Χριστοφ. Η απεργία πείνας γίνεται στις φυλακες κορυδαλλου όπου η Κριστία εκτιεί ποινή φυλάκισης 2 1/2 χρόνων και ο Κυριάκος 3 1/2 χρόνων Καταδικάστηκαν παράνομα απο την Καραμανλική δικαιοσύνη για συμμετοχη σε παράνομη οργάνωση. Η καταδική έγινε με βάση το νόμο 774 ο οποίος ποινικοποιεί τις σκέψεις ιδέες και προθέσεις των πολιτων. Αυτος ο νόμος έγινε τελευταία για να μπορεί η κυβέρνηση να χτυπήσει τις πολιτικές οργανώσεις. Ας σημειωθεί όμως ότι ούτε παράνομη οργάνωση δεν υπήρχε. Πάνω στα ίδια πρότυπα προσπάθησε να δουλέψει η κυπριακή αστυνομία και γελοιοποιήθηκε.

αγοραζετε
ΤΗ
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΕΚΦΡΑΣΗ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΕΚΦΡΑΣΗ

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα περίπτερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.600
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500